Marsovszki Etelka:

Étus Néni Mesél

Rajzokat készítette:

Marsovszki Etelka

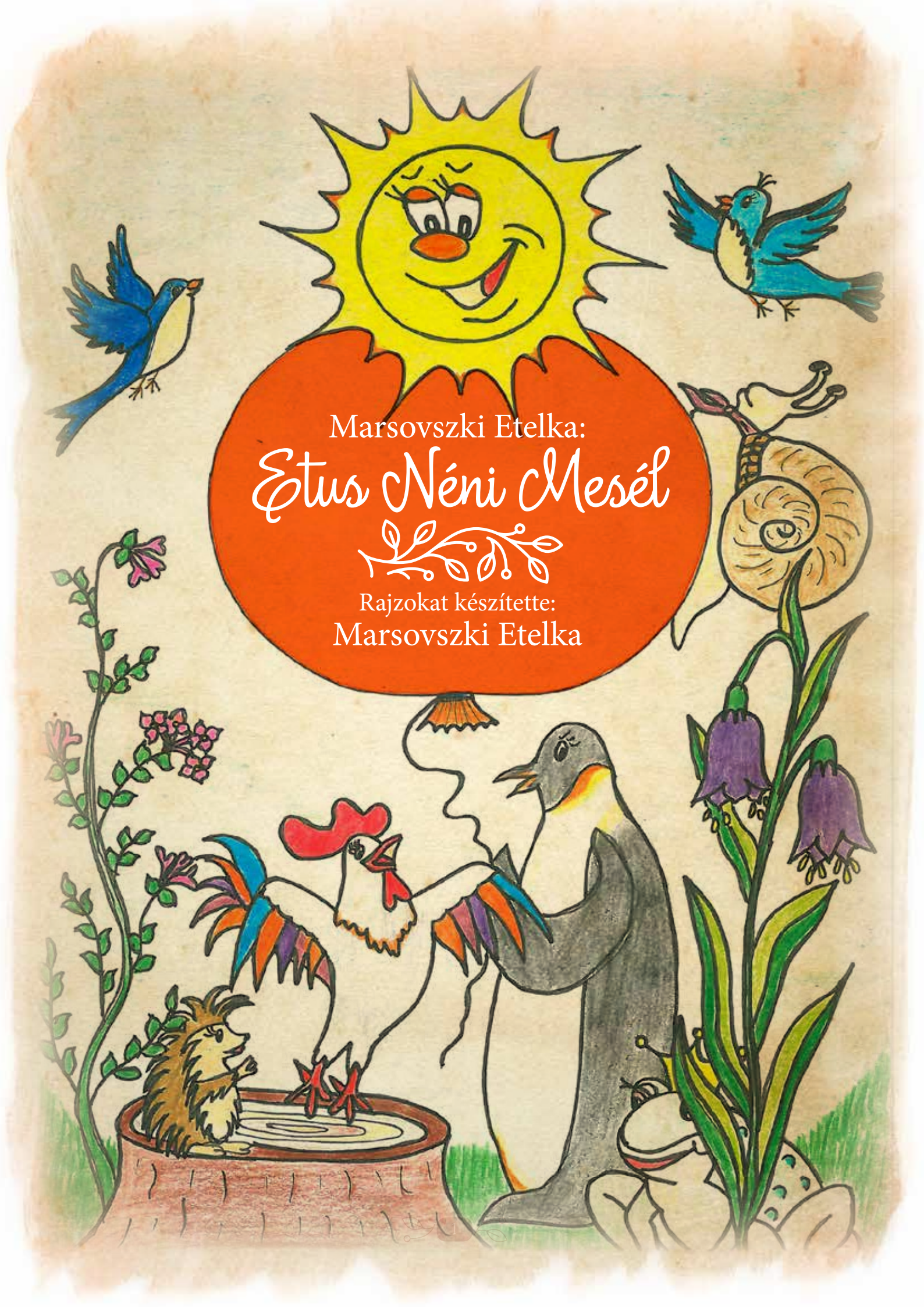

Marsovszki Etelka:

Étus Néni Mesél

Rajzokat készítette:

Marsovszki Etelka

A mű címe: Etus néni mesél
Írta és rajzolta Marsovszki Etelka

Felelős kiadó és szerkesztő
Csongrád-Csanád Megyei Önkormányzat

ISBN 978-963-7193-67-5

Készítette:
Print Brokers Team Kft., 9024 Győr, Práter Utca 9.

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás, a mű bővített, illetve rövidített kiadásának jogát is.
A kiadó írásbeli engedélye nélkül sem a teljes mű, sem annak része semmilyen formában – akár elektronikusan vagy mechanikusan, beleértve a fénymásolást és bármilyen adattárolást – nem sokszorosítható.

A kiadást támogatta a Magyar Állam és az Európai Szociális Alap
Kedvezményezett: Csongrád-Csanád Megyei Önkormányzat
„A Csongrád-Csanád megyei identitás erősítése” című,
TOP-5.3.2-17-CS1-2020-00001 számú projekt

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Kedves Olvasó!

Különös szeretettel ajánlom a figyelmébe ezt a verses mesekönyvet.
Ritkán adatik meg az ember életében, hogy lakóhelyén élő írónő verses mesekönyvét ajánlja a megyei elnök, amelyet az írónő saját maga illusztrált rajzai színesítenek.
Sok gondolat jár a fejemben, hogyan is kezdjem az ajánlást?
Elmondjam, hogyan és miként ismerkedtem meg az írónővel és a műveivel, vagy hogy miért is fontos a meseolvasás?
Ismeretségünk, régre nyúlik vissza. Csak jót tudok mondani: szerető édesanya, nagymama, gondos felség, szorgalmasan dolgozó lakója Szegvár nagyközségnek.
Mindketten azt a közös elvet valljuk, hogy amit látnak a gyermekeink azt a példát követik a családban. Valóban igaz, hogy a világ nagyot változott akár a tíz évvel ezelőtti helyzethez képest is, de amelyik családban a szülők jó példával járnak elől, gyermekeik követik Őket.
Igaz ez az olvasásra is, melyre nagy szükség van, hiszen a meseolvasás pozitív hatásai hamar megmutatkoznak a képzelőerő, a szókincsfejlődés és az iskolában a szövegértés terén is.
A meseolvasás egy rendkívül különleges és meghitt tevékenység, hiszen nyugalomra és csendre van szükség hozzá, a gyermekek gyakran még oda is bújnak olvasás közben a mesélőhöz.
A kötetben Etus néni arra is figyelt, meséi tanulságosak legyenek.
Sokszor a képzelet világába repít bennünket, de van, hogy saját életéből vett ihletet, unokái csínytevésiből.
Bízom benne, hogy sok vidám történettel örvendeztet még bennünket.
Jó olvasást kívánok Etus néni meséihez!

Gémes László
a Csongrád – Csanád Megyei Közgyűlés elnöke

A gólyák

Fészküket javítják a gólyák
Várják a kispólyást
Nemsokára kikelt a kis gólya
Rá is került a pólya.

Telt az idő a kis gólya cseperedett
Egyre jobban a pólyába melegedett
Mondta a szüleinek, vegyék le róla a pólyát
Szeretne ő is repülni, mint a gólyák.

Mindennap a fészekből kirepült
Kilométereket repülve került
A kis gólya kész felnőtt lett
Szüleivel rótta a felhőket
Ősszel melegebb vidékre elmentek a gólyák,
De a fészkükben hagyták a pólyát.

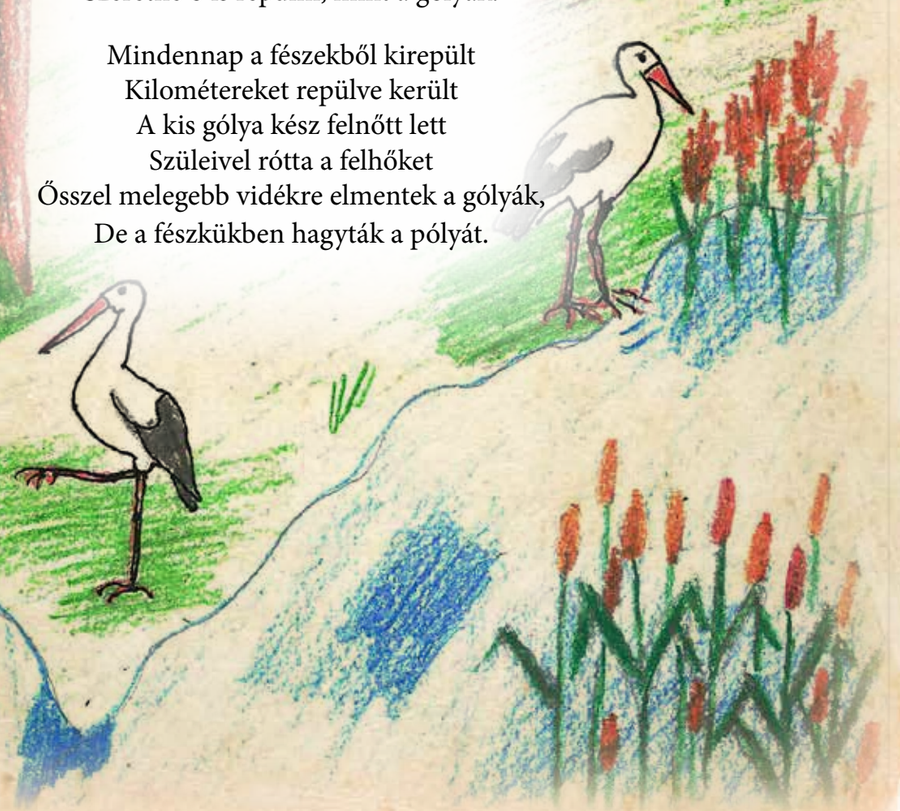

A tücsök és a tüsök

Szomorodik a tücsök
Kezébe szúrt a tüsök
Nem tud hegedülni
Csak a gyepen ülni

Kivette a tüsköt
Lát egy másik tücsköt
Ketten hegedülnek
A zenébe belemerülnek

Hogy járt a tücsök
Lábába ment a tüsök
Lábát sántítva húzza
Hegedűjét nyúzza

Teliholdas éjszakákon
Elhegedüli a szerenádot
Kedvesét lepi meg vele a tücsök
Szívét nem szúrja a tüsök!

Boa és a foga

Almáját ette a boa
Kitört neki egy foga
Foga helyére tett mohát
De nem találta a fogát.

Ahogy az erdőt járta
A fogtündér nyomát látta
Beugrott, - én nem sírtam, hogy kitört a fogam
Fogtündérnél van, ajándékkal fogad.

Álmában is a fogtündért látta
A fogtündér ajándékát várta
Kapott is ajándékot sokat
Vissza is kapta a fogat
Fogát földre tette a boa
Azóta már belepte a moha

Róka Rudi

Róka Rudi szorgos volt
Jutalma egy golyóstoll
Rudi elkezd sírni
Ő nem akar tollal írni.

Nem szeretne iskolába menni
Iskolatáskát a hátára venni
Tudok számolni tízig
Iskolába a mamája hátha nem viszi,
abban bízik.

A mamája elvitte
Majd biztos játszunk, Rudi azt hitte
Az első nap Rudi feszengett
Néha a padon fetrengett.

Végül Rudi az iskolát megszerette
Az írást, matekot, megkedvelte
Rudi szereti a tanítóját, szeret az
iskolában
Még jó, hogy a mamája beíratta
kiskorában.

Egérke és a sajt

Egérke a sajtot vágta
Vigyorokat hozzá vágta
Sajtot vágta cincogott
De a nagy sajt az egéren kifogott.

Jóllakott az egérke
Futott a helyére
De a lyukakat elvétette
Másik családhoz lépett be.

Ott az egerek fülön csípték
A házukból ki is vitték
Meglátta a macska
Egérkét nyakon csapta.

Egérke elájult
A macska csak ámult
Egeret ő nem eszik.
Egérkét óvatosan odébb teszi.

Az orrszarvú

Tűz ütött ki az erdőben
Minden állat erőtlen
A madarak ide-oda szállnak
Az állatok kétségbeesve járnak.

Az erdőtűz velük mit tesz
A házuk is a tűzbe vesz
Odarontott az orrszarvú a tüzet kioltja
Négy erős lábaival szét tiporja.

Az állatok között ő a legerősebb
Ő lett az erdőtűz felelőse
A tűzoltó jelvényt megkapta
A tűzcsiszolást mégis másra hagyta.

Fodrász kecske

Fodrász lett a kecske
A ló megjelent nála este
Szürke sörényem feketére fessed
Értem, bólint a kecske.

Inkább fesd barnára
A ló hiú a sörényes hajára
Színvak a kecske
Piros festékjét elővette.

A ló hajára kente
Végeztem mondta a kecske
A ló nézegette magát
Kicsit merész, de vagány.

A ló kilépett az ajtón
Alig hall a zajtól
A haját dicsérték
Kecskétől vendégei a piros színt kérték.

Mivel színvak a kecske
Kire milyen színű festékét kente
Azt nem tudatták velem
Kecske nem fodrászom nekem.

Rozmár és a mozi

Mosogat a rozmár Rozi
De szereti a mozit
Egy filmet ki nem hagyna
A dolgát otthon hagyja
Ahogy a filmet nézi
Az ellenőr a jegyet kéri.

Ő jegyet nem vett
Osonva ment be
A moziból kivezették Rozit
Rozi azóta szégyenkezve kerüli a mozit.

Röffencs

Röffencs megy a szalonba
Több ujjnyi rajta a szalonna
Bőrét iszapfürdőben ápoltatja
Kunkori farkát átforgatja.

Utána megy a szaunába
Hogy izzadjon a szalonnája
Nagy hőséget Röffencs még bírja
Szinte csepeg a szalonnája zsírja.

Gondolta most már csinosabb lett
A manikűröshöz ment
A patakörmeit reszeltette
Röffencs a kényeztetést de szerette.

Röffencs röfögve hazatért.
A hatalmas tükrébe néz
Illegeti magát nagyon
Milyen vagány vagyok.

Egy vödör moslékot étkezett
Hisz egész nap éhezett
Tud most már pihenni
Megelégedetten pihegni.

Szöcske levese

Főz a szöcske felesége
Légy rászállt a levesére
A szöcske észrevette
A legyet hessegette.

Ne edd meg a levesem!
Főztem, de keveset
A légy mégsem moccant
Kanál a fején koppant.

Beleszédült a levesbe
Az összeset megette
Félt, hogy belefullad
Úgy a gyomra puffadt
Nem volt jó a levesed
Inkább a tücsköt keresem.

A légy lovagolna

A légy lovagolni szeretne
Meztelen csigát kereste
Az nem dobná le soha
Azért az lesz a lova!

Házas csiga nem lehet
Csigának a háza nem nyereg
Törné fenekét, ha ráülne
Annak bizony nem örülne.

Megtalálta a meztelen csigát
Rápattant lovam, gyí hát
A csiga cammogott
Légy a hátán nem pattogott.

Csigalovát noszogatta
Kezeivel pofozgatta
A csiga megunta
Szarvával a legyet megrúgta
Csiga hátáról a légy leesett
Sebaj, másik csigát keresek.

Tapír és a radír

Rontott a tapír
Elővette a radírt
Tintával pacázott a tapír
Nem törölte a radír.

Csupa tinta a papír
Hiába radírozott a tapír
Előhúzott egy tiszta papírt
Ceruzával írt rá tapír.

Leckével telik a papír
De, betűt vétett tapír
Szépen töröl a radír
Nem maradt satír.

Lovagolok

Folyó partján lovagolok
Lovak közt lopakodok
Lovamat „hó”-val fogom
Le ne dobjon, óvakodom

Oázisban teve láttán
Tevegelek teve hátán
A hőségtől melegedek
Teveháton tekeredek

Tenger partján tevegelek tevén
Vágtázva utol ért a tehén
Leszálltam a tevéről
Tehenet becéztem a nevéről.

A teve mehetett
Fejtem a tehenet
Ittam az éltető tejét
Látni sem akartam a tevét.

Béka

Érkezett egy vézna béka
Neve legyen béka Réka
A forróságtól néha léha
Brekegett Réka, nem néma.

Megfogtam a békát
Eljátszotta a némát
Ugrálgatva sétált
Megrágta a répát.

Ej, Te néma béka Réka
Ízlett a sárgarépa
Őszre nem marad répám
De meghízott a békám.

Póni

Befogom a kicsi pónit
Ne kelljen a kocsit tolni
Húzd a kocsit kicsi póni
Nem szeretek gyalogolni.

Megy, gurul a kocsi
Éhes lett a póni
Belement a sárba
Sáros lett a lába.

Patájáról leesett a vasa
Sáros lett a póni hasa
Ej, te kicsi póni
Nekem kell téged csutakolni.

Sárban kereshettem a vasát
Moshattam a hasát
Istállójába vezettem
Zabjával etettem.

Bodri

Jött Pista bácsi, kalapos
Bodri kutya haragos
Ugatta Pista bácsit
Lehetett volna bárki.

Dicsértem a kutyát
Vittem neki a jussát
Bodri elébem rontott
Kezemből kikapta a csontot.

Panna panda

Bambuszt fogyaszt a panda
Egybe verődik a banda
Családként él a panda banda
Odébb állt, a panda Panna.

Kétségbe esett panda mama
Hol lehet panda Panna
Keresik panda Pannát
Panda banda megtalálták Pannát.

Külön álló bambuszt kajált
Megragadták a Panna haját
Parancsolta a mama panda
Maradjon együtt a panda banda.

Szót fogadott panda Panna
Étkezni csak együtt jár a panda banda
A bambuszokat együtt keresik
Jó étvággyal mind megeszik.

Róbi róka

Gondolkozott Robi róka
Hogyan juthatna be az ólba
Ő a tyúkhúst szereti
Életerőt ad neki

Elindult hát róka Robi
A tyúknak vitt egy jó nagy ropit
Csipegeti ropiját a tyúk
Robi a tyúk nyakáért nyúlt.

A tyúkanyó szomorúan nézett,
megsajnálta
Ölelően simogatta, megdajkálta
Épített neki házat
A tyúkanyó nem fázhat.

Robinak a tyúk hálával tartozott
Akit tojásaival elhalmozott
Azóta Robi tyúk után nem leselkedik
Csak tojásokért epekedik.

Cirmos cica

Ici-pici kisegér
Cirmos cicától nem fél
Cirmos cica fújtat
Kisegeret bújtat.

Játszani elővesszi
Kisegeret meg nem eszi
Egérkéjét szereti
Nem látja, keresi.

Tejecskével eteti
Dobozába fekteti
Nyalogatja apró lábát
Figyeli nyugodt álmát.

Szöcske

Szilvi szöcske
Szőke öccse
Ajtót javít szöggel
Szabadidejében szögdel.

Szomorkodik szöcske Szilvi
Szájához milyen színű rúzs illik
Szőnyegen ülve, öccse Szilvit nézi
Szeppenve, szomjas szája a vizet kéri.

Csepp csiga

Csepp csiga csillogott
Cserép csizmán villogott
Csiszolni a csizmát elvették
Csiga Csillát leejtették.

Cserben hagyva, csellengően csúszott
Csavart, csüngő csengőn kúszott
Leszédült, csúnyán összetörve
csigaházát
Cserepekből építette újra, csigavárát.

Maci

Megfázott a maci
Nem győzte „ hapci”
Mamája teát főzött
Arcába kamillát gőzölt.

Lázas volt macika
Barátja látogatta Lacika
Mamája etette, itatta
Rohamosan gyógyult nem vitatta.

Felépült macika
Vele volt Lacika
Az erdőbe futottak
A málnásig jutottak.

Barna baba

Barna bőrű baba
Boltból ballag haza
Borz Bence meglátta
Úton balról bevárta.

Bőre színébe kötött
Borzasztó nagyot rajta lökött
Bánatos volt a baba
Bencének vele, mi a baja.

Bíbic Bea mindent látott
Bőszülten nagyot kiáltott
A baba neked mit ártott
Beteggé teszed, látod.

Bea barátságosan fogta a baba kezét
Boldogan simogatta a barna fejét
Bence bocsánatot kért a babától
Elképzelhető lesz „ baráttól”.

Ballag a barna bőrű baba
Boltból bőrkötésű bibliát vitt haza
Mindegy, hogy milyen bőrű a babánk
Együtt boldogan éljünk „egy a
HAZÁNK”.

Cica Mica

Lyukból szaladt az egérke
Cica Mica lesi ebédnek
Megijedt az egérke
Nem akar lenni a cica ebédje

A lyukból integet
Cica Micával incselkedett
A cica elfordította a fejét
A lyukból kiszaladt az egér.

Bocs és boci

Medve utóda bocs, tehéné a boci
Mind a kettő szereti a csokit
Boci csokit bont a boci
Bocs mindent imád, ami csoki
Bocs felfalta a csokit, ami boci
Boci szólt érte, de bocs annyit mondott bocsi
Békességben húzták a kocsit
Együtt csemegézték a finomabbnál finomabb csokit.

A kukac

A fakérgén láttam kupacot
Tudtam ez egy kukac volt
Letakarítottam a kukac kupacot
A fán kerestem a kártékony kukacot.

A fám is lyukas volt
A kukac velem kukacolt
A falyukból gondoltam kiemelem
De a kukac kinevetett.

A falyukba tettem kupakot
Legalább nem látom a vigyorgó kukacot
Másnap reggel a fához léptem
Hatalmas kukac kupacot, ámulva néztem.

A fám már lyukacsos
Annyi helyen mit kutakodsz
Mérgelődve figyelem a kukacot
A kis undokja figyiszt mutatott.

A falyukból kihúztam, földre dobtam
Az eséstől nagyot koppant
Napokon keresztül kerestem a kukacot
Megsértődött, külföldre utazott.

Búl-rúl százlábú

Fán élt a százlábú
Lecsúszott a nagy fárúl
Eltört neki hat lába
Nem sétálhat a határba.

A hat lába fájhat
Barátokkal hozat ágat
Ha mankójai ágak lesznek
A törött lábai a mankó segítségével
lépéseket tesznek.

Ahogy menni akart vele
Csak kettő volt a keze
Négy lába lemaradt
A többibe beleakadt.

Kilencvennégy lábra nem állt
Mert a hat lába iszonyúan fájt
Addig nem megy vissza a fájára
Amíg nem tud állni a saját száz lábára.

A daru és Samu

Kerítésen dohányzott a daru
Arra szállt Dongó Samu
Ahogy a dohányt szívta a daru
A dohányból Samura esett a hamu
Orrolt érte Samu
Kabátja csupa hamu
Haza ment Samu
Elővette a satut
Készített egy kaput
Többet látni sem akarta a darut
Szorult a kapu, de kéznél volt a gyalu
Jaj, de jó, csukható a kapu
Ha látta hazafele menni a darut
Egyből zárta Samu a kaput.

Impala és az iskola

Szeptember van, kezdődik az iskola
Iskolába szeret járni impala
De az iskolán nincs pala
Kétségbe esett impala
Beázik az iskola
A kiáltásra odacsúszott kisboa.

Ketten felrakták a palát
Jó érzés töltötte el impalát
Boa boldog, kész a tető
Jó tanuló mind a kettő
Iskolába hűségesen járnak
A hideg esőtől sem fáznak.

Tatu költözik

A tatu épített új házat
Nagyon fáradt
A régitől szíve távolodik
Az új házról álmodozik
Másnap költözik a tatu
Hátán a batyu.

Berendezte az új házát
De kerülte mindenki a háza táját
Senki vele nem rendes
Lelkéből a régi házért szenved
Hiába szebb a háza, a falu
Honvágya a régi helyre visszahúzza a tatut.

Döntött tatu, bezárta maga után a kaput
Hátára vette a batyut
Visszaindult tatu
Régi házában boldog volt tatu
Nyugodtan mélyen aludt
Azóta számára a költözködés tabu.

Az ürge

Kertet ás az ürge
Forgatja a földet, nagyon fürge
Gereblyél, soronként lyukat üt be
Spenótot ültet az ürge
Megnő a spenót, szedi ülve
Elrakja üvegbe
Polcra teszi ügetve
Télen nála betegség nem üthet be.

Barika

Pici barika legelt
Zöld fűben hevert
Bégetve vizet kér
Elégedetten a helyére tér.

A hörcsög

A hörcsög kapott szörföt
Melege volt, ivott hideg szörpöt
Megfázott a hörcsög
Éjszaka szörcsög.

Álmában zaklatta a török
Ébredés után tudta az álom nem örök
Délután a napon sok időt töltött
A tűző nap számára már pörkölt.

Estefele meglátta a sütőtököt
Rajta jó nagyot lökött
Játszik már a hörcsög
Tovább nem szörcsög.

Másnap a búzát szedi örömmel
Kaparja a földből körömmel
Este leül szörpözni,
Utána megy szörfözni.
Ha látta hazafele menni a darut
Egyből zárta Samu a kaput.

Kakas

Kukorékol a kakas
Azonnal hallgass
Felvered a lakókat
Az udvarból pakolhatsz.

A farkaskutya

Minden farkas családban születik egy kutya.
A farkas szülő tudja.
Egyformák még pici.
Elválik melyik a kutya, ha vízhez viszik.
A farkas gyerek a vízből szürcsöl.
A kutya lefetyel és szűköl.
Egy napsütéses tavasszal
Vízhez viszi gyerekeit a farkas, nagy ravasszal.
Gondolta a kutya életét kioltja.
A gyík meglátta: megakadályozta, hogy a kutya vízbe legyen fojtva.
A gyík elvitte a kutyát magával
Békakirályhoz a határba.
A királynak nem volt gyermeke.
Sajátjaként nevelte.
A kutya legügyesebb volt az állatok közül.
A békakirály büszke rá, nagyon örül.
Nevelőapját a kutya is szereti
Mindenben kedvében jár, ha teheti.
Hűséges nevelőapjához, védi.
A hűvös szelektől is félti.
De ha eljön az este
Fáj a kutya lelke.
Leül, hátra konyítja füleit.
Felnéz a Holdra, keserves vonyítással keresi szüleit.
Szomorúan faggatja a hideg Holdat.
Az ő anyukája ugyan hol van?
Választ a Holdtól nem kapott soha.
Éjszakánként hallatszik a bánatos sóhaj.
Az esze tudja, jobb a békakirály mellett.
Hisz ő a szüleinek nem kellett.
A békakirályt nagyon szereti.
De szüleit mégsem feledi.
A kutyák, ha a Holdra felnéznek,
Szívükben sok fájó emléket feltépnek.
Ez az eset ősökről az utódokra száll.
A Hold láttán a kutyák lelke fáj.
Aki felneveld téged tiszteld és szeresd!
Aki elhagyott soha ne keresd!

A menyét

A mező végén a hegy alján
Egy krokodil munkát ajánl.
Varrodát nyitott, gyönyörű üzem.
Sok állatnak sólyommal üzen.
Órabérbe mehetnek dolgozni.
Ruhákat foltozni.
Sok állat dolgozik, hajtja magát.
Akad köztük, aki lazsál.
Látta a krokodil ilyen a menyét.
Meló helyett nézegette a kezét.
A menyét nem vált be melósnak.
A krokodil felállította meósnak.
Menyét az állatokra megjegyzéseket tett.
Köztük egyre nagyobb ellenség lett.
A kisebb állatokat lelkileg is kínozza.
Magából a legrosszabb tulajdonságát is kihozza.
Túl nagy lett a szája, összevissza számolt.
Sorba soha semmit nem rámolt.
A krokodil ismét dolgozni leültette,
Csúnya szája végett megbüntette.
Tudták az állatok, hogy a menyét lusta,
De azt nem gondolták, hogy ennyire buta.
Nagyképű a menyét, állatok a krokodilnak panaszkodnak.
Nem akarnak helyette is dolgozni, hozzá nem ragaszkodnak.
Nem szóltak hozzá, eltávozott a menyét,
Nagy lázzal kereste a másik munkahelyét.
Talált is magának egy fűrésztelepet.
Járt oda, de dolgozni nem szeretett.
A meteres fákat nem bírja hordani, inkább dirigál.
Körülötte az összes állat sír is már.
A vízilónál is a bosszúságot okozza.
A feszültséget egyre jobban fokozza.
Víziló, a főnök nem tűrt tovább a menyétnek.
Elkergette, hisz senki lett szemébe.
Azóta egymagában él a menyét.
Nem dolgozik, mégis egy tyúk vére nála az ebéd.
Ne légy más, mint a többség, végezd a munkád!
Akkor biztos senki nem utál!

Busa kutya

Busa kutya súgta
Kellene neki bukta
Vettem túrósbuktát
Hívtam a kutyát

Jóízűen megette a buktát
Örömében ugrált
Az ölembe ugrott
De le is bukott

Buta kutya!
Nem lesz több bukta
A kutya nem is ugrált
Szerintem hirtelen utált.

Farkas volt barátai

A kutya, farkas, róka, hiúz jó barátok voltak.
Minden nap együtt csatangoltak, lógtak.
Életüket szeretetben élték, vidáman.
Tisztelték egymást, nem szenvedtek hiányban.
Megjelent a puma, munkát ajánlott
a négyfős csoportnak.
A farkas furfangossága végett kapott
a társai felett hatalmat.
Puma az erdő ura, de a farkast választotta
vezérnek.
Dolgoztatta társait a farkas, a fáradtságtól
az útról is letértek.
Zsarnokoskodott velük, ételt, italt nem kaptak.
A róka nem bírta tovább, egy éjszaka megpattant.
Éjfélig dolgoztatta a hiúzt és a kutyát.
Hisz a farkas felvállalta a sok munkát.
Keservesen teltek számukra a napok.
A hiúz is egy óvatlan pillanatban meglóghatott.
A farkas üvölt, nagyon dühös.
Két barátomnak a munka büdös.
Hiába bánik rosszul a farkas a kutyával,
haragban nem akar lenni a farkassal, a pumával.

A kutya nagyon hűséges,
belőle lett az igazi hű béres.
Évek múlva a kutya csont és bőr lett.
Életben maradjon egy erős elhatározást tett.
Egy éjjel megszökött.
A leközelebbi házhoz költözött.
Ott szerették, simogatták, szívesen látták.
Sosem dolgoztatták, mégis finomságokkal várták.
Éjjel nappal őrzi a házat,
az ember leghűségesebb társa.
A róka is néha a házakat járja,
nem szívesen látják az emberek,
mert egy-két tyúk bánja.
Hiúz a vadonban él,
az emberektől nagyon fél.
A farkas ritkán az udvar körül lófrál,
ha az udvarban bárány kószál.
A három vadállatban az emberek nem bíznak.
Maguk mellé csak kutyát hívnak.
Ha a többi közül kiemelnek téged,
maradj önmagad!
Barát, ismerős melletted csak úgy marad!

Mókus csapat

Mókusék nem egyeztek.
Mindenen összevesztek.
Ezért hát náluk verseny zajlik.
Mindegyik mókus arra hajlik.
Legmozgékonyabb Mókus Ági.
Kétszáz méteres kötélre mászik.
Felmászott a kötélre,
Kiszakadt a köténye.
Morcos érte Ági,
Mikor lesz köténye másik?
Mókus Katus Maratont fut.
Elsőként a célba jut.
Bokája kificamodott,
az első helyért viaskodott.
Mérgelődik Katus,
bokáját be fogja kötni, ha fut.
Mókus Pisti súlyokat emeli,
Mázsás súllyal túlzásba nem esik.

Meghúzódott a válla.
Grimaszait hozzá vágta.
Haragos Pisti.
Tőle erősebb mókus nincs is.
Mókus Heni kötéllel ugrálgatott,
Cél felé úgy vágtatott.
Megbotlott a lába,
Fenékkel esett a sárba.
Duzzog érte Heni,
A verseny részéről ennyi!
Mókus Kriszti hason csúszva mászik,
Ő is az első helyre vágyik.
Elsőként beért Kriszti.
Mégis kitört belőle a hiszti.
Mókus Raul lovagolt,
Gyönyörű lova volt.
Célba ért vágtázva.
Raul megsebesült a lábára.

Cica és a sün

Egy elkényeztetett városi cica
elment az erdőbe, vissza.
Járt már ott, de most azzal a szándékkel tette,
eldicskedje, neki milyen szép nyakörvet vettek.
Büszkén, kényesen ballagott.
Egyetlen állatot nem látott, hallgatott.
A törékeny cica erőtlen, de hajtotta a becsvágy.
Az állatoktól ámuldozást vár.
Az idő halad, feltámad a szél.
Villámlik, esik az eső a cica fél.
Bőrig ázva az erdőben bolyong körbe-körbe,
Közben elveszett a köves öve.
Nagyon félt a cica, sírt, zokogott,
a hangra nyuszikák és a sün odakocogott.
Elmesélte a cica, hogy az övével akart dicsekedni,
mennyire csúnyán akart viselkedni.
Mondták: mi segítünk, kísérik a cicát a házához,
cica öve hozzáért a süni lábához.

A süni felveszi a cica övét,
gondolja most már az övé.
Úgyis sötét van már javában,
a cica nem látja meg a nyakában.
Két nap múlva híre ment, a cica beteg.
A süni meghallotta a szíve remeg,
gyötri a fájdalom, megszólalt a lelkiismerete,
útálja magát, mert a cica övét viselhette.
Vagyis nem viselhette, csak feltette.
Józan ítélőképességét a csillogás elvette.
A süni meglátogatta a cicát, ajándékot vitt neki.
Az övét visszaadta és a történetét kezdi.
A cica nem haragudott meg érte,
sőt a süni barátságát kérte.
Süni azóta a cicához kertek alján jár,
Sünire a cica hűségesen vár.
Ha találsz valamit, tudod kié volt,
add vissza, becsületeden nem esik folt!

Gazdag tigris

Az erdőben egy helyen lakik a koala és a panda.
Szerényen élnek, békességben vannak.
Szomszédjuk a tigris, kastélyban lakik.
Elkényeztette gyerekét, nem is lapít.
A gyerek nem dolgozik, csak a pénzt követeli.
Tekintélyét a többi előtt még úgy is növelheti.
Buliba megy a tigris, ő a nagymenő.
Iszik, cigizik, azt hiszi azzal csupa erő.
Tigrist nem kérdezte az anyja egész nap mit csinált,
ha a lába elé került, széttaposta a csigát.
Vakondot, ha észrevette az útjában,
kegyetlenül rátaposott az ujjára.
A hangyák tábora elég népes,
őket széttiporni képes.
Tehát minden rosszra késztetést érez.
Hisz az anyja tőle semmit sem kérdez.
Iskolába jár koala és panda
otthon is szülői törődést, szeretet kapnak.
Szüleinek segítenek, közben beszélnek.
Napjukról mindent mesélnek.
Híre ment az erdőben, hogy a tigris miket
cselekszik.
Mindegyik kisebb állattal csak veszekszik.
Tudomást szerzett az anyja,
a tigrist felelősségre vonta.
A pénzt is tőle megvonta nyomban.

Azzal nem tett jót vele az anya,
a tigris, amit akart megszerezte maga.
Az anyja a dolgokat nem tudta mire vélni,
gyereknek nem kellett dolgozni, csak kérni.
Koaláék dolgoztak gyerekként is,
segítőkészek és szeretetre méltóak mégis.
Tudta a tigris anya, fia gyerekként el lett rontva.
Az egész élete hevert romban.
Nagy nehezen, de a tigris talpra állt
Az erdő lakóinak jóbaráttá vált.
A gyengébb állatokat védelmezte,
a közvetlen szeretet ő is érezhette.
Pénzzel ne pótold a szeretetet!
Szeretettel mutasd ki a szereteted!

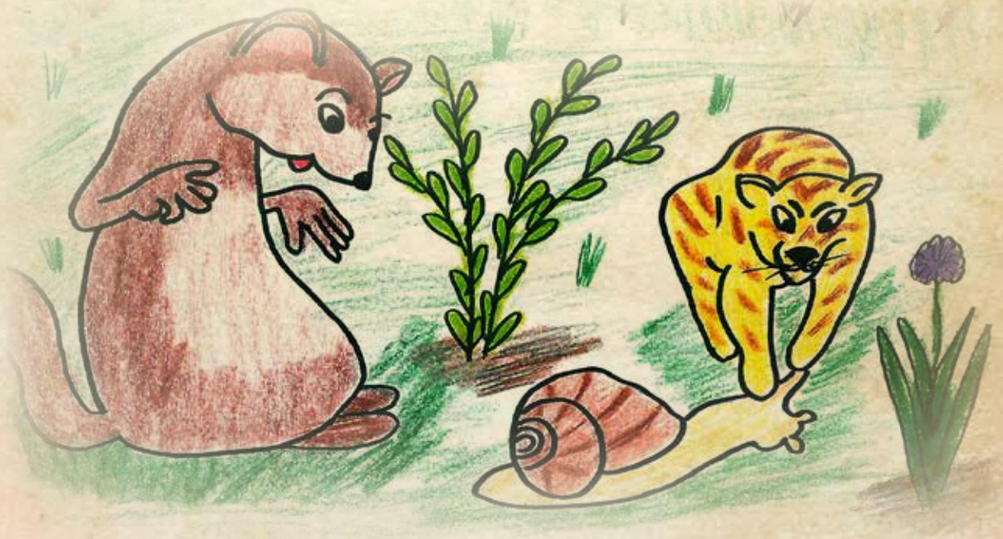

Cápa lányka

Cápalányok a családban szorongva élnek,
Szüleiktől rettegnek, félnek.
Korosabbnak érzékeny a szíve, lelke,
őt az apja többet verte.
Az anyja is mindig morcos rá.
Nem tudta miért van, szíve nagyon fáj.
Rosszat sosem cselekedett,
de az apja mégis veszekedett.
Gátlásossá vált, mert mások előtt is alázták.
Szorongott, húga előtt is gyalázták,
jól esett volna neki, ha a családja szereti.
Szegényként utálják, megvetik,
hosszú éveken keresztül várta, hogy a család-
ból kikerüljön.
Boldog legyen számára az élet, ez számra
kiderüljön.
Elhagyta szüleit, zárkózottan élt.
Közelébe senkit nem engedett, mert félt.
Delfinek, cetek közelítettek hozzá, mert kedvelik
fókák, pingvinek szerénységét szeretik.
Beszéltetik, lelkét újjá építgetik.
Jó kedvre derítsék, környezetét szépítgetik.
Gátlásait a cápa lányka lassan leveti.
Gyermekkorát mégsem feledi.
Gyermekkoráról egyre többet beszélt.
Szülői szeretet nélkül nőtt fel, arról mesélt.
Barátokkal van körbe véve, szívének könnyebb,
de a lelke fáj, szeméből potyognak a könnyek.
Barátoknak köszönhető, önbecsülést kapott.
Szívében több dolgot helyre rakott.
Értékesebbnek érzi most már magát,
soha nem lett rátarti vagy vagány.
Férjhez ment a cápa lányka,
családját is nagyon várta.
Szeretetben, boldogan él.
A távolságtól már nem fél.
Jó társaság gyógyír a lelki betegségre,
vagy éppen vezeklésre!

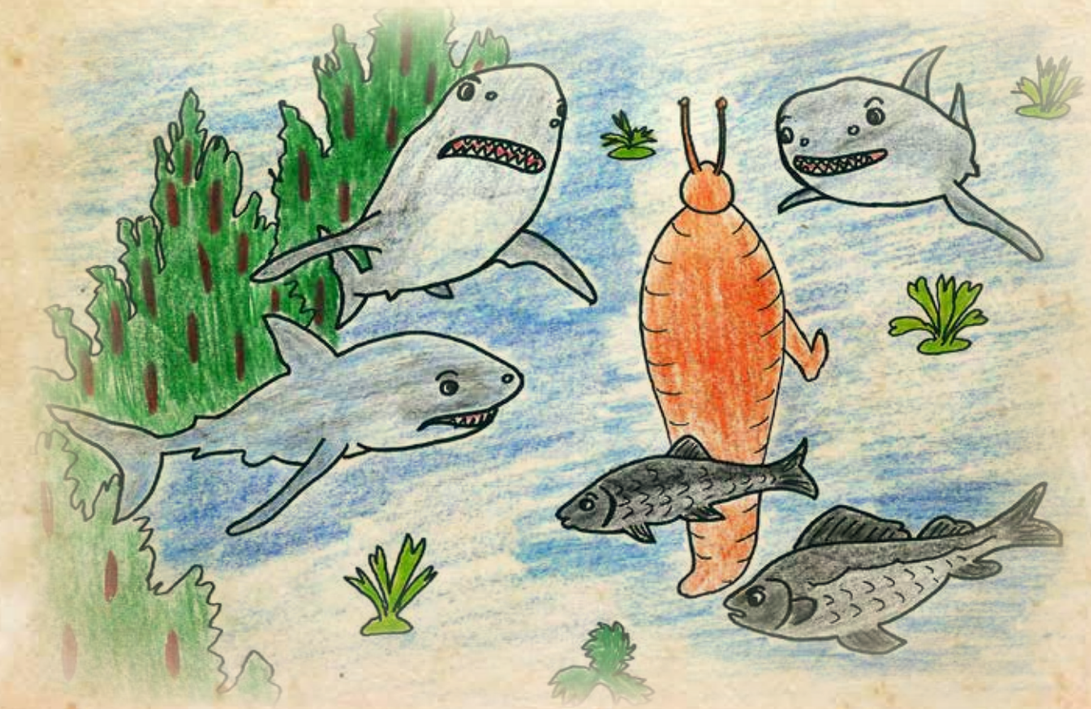

Budli, a kutya – Ágika ötlete alapján

Budli éjszakánként a város utcáit rója,
csontokat keres, kis talicskáját tolva.
Halkan, osonva lép,
Nehogy felébredjen a fehérnép.
Hajnalra a talicskája csonttal lett tele,
boldogan hazáig szaladt vele.
A többi kóbor kutyával az erdőben lakott,
hatalmas fa üregében menedéket kapott.
Mély pincét mart magának,
gondolta nyáron hűvöset tart, jó lesz kamrának.
Budli szorgalmasan hordta a csontokat minden éjjel,
hamar megtelt vele a pincéje.
A többi kutya látta Budli milyen jókat eszik,
hová rejtette Budli a csontokat, ki is lesik.
Másnap Budli elment a mezőre pihenni.
A kutyák siettek a pincéből a csontokat kiszedni.
Mit sem sejtve, Budli a Nappal
simogattatta a hasát.
A Nap cirógatta, Budli jól érezte magát.
Egyszóval kényeztette bőrét.
Lábait nézegette és kifényezte körmét.
Hűvösödött, beköszöntött az este.
Kirámolták a pincéjét, megdöbbenve leste,
feldühödve ment át a többi kutya felé.
Látta a finom velőscsontokat ropogtatták, ették.
Hangosan ugatva, vicsorogva morog.
Síri csend lett, hallja Budli
a kutyák gyomra korog.
Végig pásztázta a kutyákat és látta,
szomorú a tekintetük, mindegyik ezt
a malőrt bánta.
Soványak voltak és éhesek.
Számukra az élet nem élvezet.
Budli felajánlotta a városba járjanak együtt.
A kutyák örültek, megjött az életkedvük.
Azóta is együtt szedik a csontokat,
a kutyák Budlit követik boldogan.
Azért akad köztük, amelyik néha dühös,
az ő számára a munka büdös.

A harcsa és a halak

A folyóban él egy állat, rablóharcsa.
Élete párja harcsa Marcsa.
Született egy gyerek,
fiúk neve: Elek.
Éjszakánként rabolnak, fel sem fogják.
Mások fáradtságos gyümölcsét hordják.
Elek szereti a szüleit,
de szégyelli szülei bűneit.
Nem tudja megölelni barátját.
Az állatok messziről kerülik, ha látják.
Elek mindenért szorgalmasan dolgozott.
De a szülei végett egy pecsétet hordozott.
Senki nem állt vele szóba.
Az állatok elkerülték sorban.
Fájó szívvel elment más vidékre,
elköltözött a tenger mélyénkék vízébe.
A tengeri állatok nem ismerték családját.
Elek szorgalmas munkáját csodálják
Itt mindegyik tengeri állat szól hozzá, most
kezd el nevetni.

Eleknek nem kell igaz barátot keresni.
A bálnák segítettek neki korall házat építeni.
Érzi Elek, itt szeretik, nem kell életét szépíteni.
Segít mindenkin Elek.
Hisz számára az élete remek.
Például megkereste a rája.
Neki rozoga volt a háza.
Meglátogatta a kagyló,
a háza elég tapló.
Csúszott a csiga,
lyukas a háza, az a hiba.
Még nagyon sokan felkeresték,
Eleket áldották, szerették.
Ha segítségre volt szükségük az állatoknak,
Elek ugrott.
Soha senkivel nem volt undok.
Elek szüleit látogatja, mert őket szívéből szereti,
igaz az életmódjukat megveti.
Szülőkről ne ítélj gyereket!
Kivétel van, lesz, neki is kell szeretet!

A vaddisznó

A vaddisznótól mindenki tartott.
Előle bújt, vagy ahogy bírt startolt.
Csak a rossz hírek jártak felőle.
Meglátták, pánik tört ki az erdőben.
A vaddisznóval nem mertek hadakozni.
Ha összeültek ki tudták egymásnak magukat
panaszkodni.
A giliszták mesélték, ha összeültek tízen,
leöntötte őket egy vödör vízzel.
A teknős panaszolta:
az ő haját összeragacsozta.
Sántikálva, bicegve megy közéjük a kecske,
én nem mehetek a meccsre,
szeretek focizni a vaddisznó jól tudta.
Mégis háromszor lábon rúgta.
Megfricskázta a pókot,
mert a hálójában lógott.
Zaklatta a fekete medve bocsát,
mert a lába csupa mocsár.

Elűzte a hangyát,
az nem hallatta vele hangját.
Ahogy panaszkodnak tovább,
észrevették a varjú komát.
Nincs rajta a nadrágja.
a vaddisznó róla lerázta.
A panaszkodásnak véget vetettek,
egy süni szólt, hogy a vaddisznó beteg lett.
A vaddisznóhoz elmentek, kitartóan ápolták,
szeretettel simogatták, gyöngéden átfogták.
Akkor érezte a vaddisznó, hogy ő is van szeretve.
Fájt a lelkének, amit tett, de a múlt el van feledve.
Meggyógyult a vaddisznó, barátnak legjobb lett.
Társaiért mindent megtett.
A vaddisznónak magány, szívét,
lelkét megmérgezte.
Barátai közt a szeretetet megérezte.
Sosem késő jobbá lenni!
A rossz tulajdonságokat félre lehet tenni!

Boci és a pillangó – Pityóka ötlete alapján

Boci kecsesen szálló pillangó akar lenni.
Annak érdekében mindent megpróbált tenni.
Két lábra állva, kezeit szárnyként lebegtette,
földtől elszállni a súly nem engedte.
Sebaj gondolta, varrt szárnyat.
felöltötte magára, futtában tán csak szállhat.
El sem bírt rugaszkodni a földtől.
A pillangó gúnyolódva ott volt nála rögtön.
Látod? Én vékony vagyok, kecsesen szállok!
Két lábra sosem állok!
Én állandóan ide-oda repdesek!
A szemeket gyönyörködtetem, velem
azért kedvesek!
Testem pihe könnyű, nem nehéz!
Te olyan vagy, mint egy két lábon járó nehezék!
Bánatosan a pillangó szavaiban elmerült.
Szárnyát csapkodva, hogy hogy nem, felrepült.
Ló a mezőt járta.
Bocit és pillangót repülni látta.
Megkérdezte tőlük: Mit csináltok?
Szóhoz sem jutottak, mind a kettő viháncolt.
Pillangó megkérdezte a lovat,
melyikőnk a kecsesebb?
A ló nem érkezett válaszolni, boci,
mint egy zsák leesett.
Bocinak csalódás volt a pillangó szállás.
Örült neki, hogy boci lett, számára áldás.

Kóbor macska – Katuska ötlete alapján

Kóbor macska nagyon éhes volt.
Rókához, kutyához sosem szólt.
Azok mindig bántották,
farkánál fogva rángatták.
Verebeket látta a fán,
Éhség érzete, szinte neki fáj.
Lapulva, halkan felmászott a fára.
A verebek észrevették, elrepültek,
oda a vacsorája.
Macska a fáról majd nem leesett,
a rókához sietett.
Adj valamit enni!
Alig bírok az éhségtől menni.
A macskát dühösen elkergette.
Futott, futott, de lábai megremegtek.
A kutya arra sétált.
Vicsorogva nézett rá.
Az is megkérdezte a macskát,
gondolta: most már hátha békén hagyják.
Verebek visszaültek a fára.
A macska fára mászni is fáradt.
Pedig éhségében a verebeket nyárson látta,
leszédüljön egy közülük, azt várta.
Azok boldogan csicseregtek.
A macska könyörögve pityeregte:
Valaki! Adjatok enni!
Éhen fogok veszni!
Járkált az erdő vadásza,
a macskát fűben fekve meglátta.
Odament hozzá és mondta: Ne mutasd, ha félsz!
Ne mutasd, ha fáj, legjobb, ha nem kérsz!
Szerezd meg magad!
Csak akkor lesz tele a hasad!
Vadásztól kapott kolbászt, kalácsot.
Megfogadta a tanácsot.
Róka, kutya hátrál a macskától,
félnek a hegyes körmű mancsától.

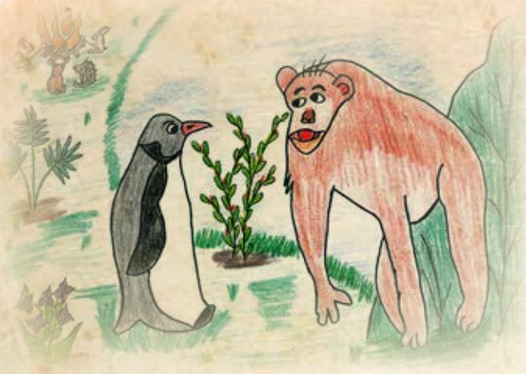

Süni és az alma – Henike ötlete alapján

A rét közepén áll egy hatalmas almafa.
Süni arra jár, naponta megáll alatta.
A pirosló almákat nézi,
de látja igazán még nem érik.
Ősszel hullanak az almák, érettek, rohadtak.
Szinte a süni szájába pottyannak.
A többi sün ette, falta.
nagyon ízlett nekik az alma.
De a mi sününk csak egyre vár.
A foga a legnagyobbra, legpirosabbra fáj.
Sok közül csak azt az egyet nézte ki magának,
szinte alig bír parancsolni a hasának.
Süni a fán az almát csak nézi, nézi.
Piros, mosolygós alma, szinte magáénak érzi.
Napokig az almát nézte, de a fáról le nem került.
Fáradt volt a süni, álomba merült.
Álmában is a fát látta,
közben lepottyant az alma a hátára.
Felébredt, mert jól megnyomta,
de egy sünike már az almát fogta.
Sünike! Menj arrébb!
Ez csak az én almám!
A sünike sírva fakadt,
Nekem kell az alma! Legalább egy falat!
A sün megsajnálta sünikét,
a gyönyörű almát megfelezték,
süni történetét önfeledten nevették.

A bölcső

Az őserdő szélén gorilla mama.
Pici babájával magányosan maradt.
A babáját türelmesen, szépen neveli,
nyakában hordja magával, az élelmet úgy keresi.
Egyszer észrevette, hogy tököket a kocsi szállítja.
Kirohant az útra, a kocsist megállítja.
Egy hosszúkás tököt kérek!
Bölcsőt faragok belőle, hisz ráérek.
Legalább a kicsikémet nem kell cipelni.
A bölcsőben nyugodtan tud majd pihenni.
Gyönyörű nagy tököt kapott,
hálából a kocsisnak egy puszit adott.
Hazaért, a tököt meseszépre faragta,
mohával bélelte, babáját belerakta.
Ha hisztizett a kicsike,
a bölcsőt a mama ringatta iziben.
Sokkal könnyebben tud a fákon mozogni,
gyermekét nem kell a nyakában hordozni.
Amint nézi békésen alvó babáját és a bölcsőt,
elmélkedik – valami hiányzik – a csörgő!
A földön csörgőnek való után kutat,
pár kókuszdió a kezébe akadt.
Rátalált az erős száraz fűre,
a kókuszdiókat kilyukasztva arra fűzte.
A végein csomót kötött, összekötve zörögött.
A pici majom a bölcsőben önfeledten csörgött.

Éhes farkas

A farkas nagyon, de nagyon éhes.
Felfigyelt az egérre milyen édes.
Gondolta, nem egy kiadós ebéd.
De nincs kilátásba más egyéb.
Az egér meglátta a farkast, elkezd futni.
Kiáltja. Az én húsomhoz nem fogsz jutni.
A farkas szaladt az egér után.
Mivel gyenge volt az éhségtől, elég bután.
Egér a lyukba befutott.
Farkasnak élelem nem jutott.
Éhségtől szeme kopogott a farkasnak.
Mintha látná a farkát egy kakasnak.
Szinte alig lát, de ment a kakas iránt.
Morfondírozik: úgy sem tévesztem el az irányt.
Odaért a kakasra rá is csapott.
A nagy kutya vicsorogva utána kapott.
A Farkas ijedtében elszaladt.
Az ördögbe, nem kakas.
Éhségtől a szemem is romlott.
A kutya is kakasként vonzott.
A farkas már csak vonaglott
A kutyától bocsánatot kért, magának vizet hozatott.
Megfogadta a farkas nem bánt senkit.
Mint a mókus, diót, mogyorót fog enni.
Diót, mogyorót a mókus törte neki.
A farkas hízik, jóízűen eszi.
Már senki nem fél a farkastól.
Sőt, mindenki farkas jelmezt ölt magára
farsangkor.

Bagoly és a famoly

Éjszakai állat, de nappal aludni szeretne a bagoly.
Sosem hagyta pihenni a famoly.
Mindig azon a fán zörgött, molyolt,
amelyiken aludt volna a bagoly, közben az orra
alá porolt.
Köhögott, lázas beteg lett a famoly.
Hívtak hozzá orvost, megjelent a bagoly.
Hisz ő az erdő orvosa,
mindet tudó bölcse, okosa.
Megvizsgálta, rögtön mondta,
tüdőbeteg, mert fában van a porban,
sok fát kiszárított, korhadtá tett,
a famoly tüdőbeteg azért lett.
Kételkedik a famoly, jó lesz-e a diagnózis,
szerinte a bagoly biza lódít.
Napok múlva meggyógyult a famoly.
A fákban ugyanúgy molyol, pakol.
Mérgelődik magára a bagoly,
miért gyógyította meg a famolyt.
Famoly hetek múlva kiesett a fájából,
örömmel felvette a bagoly, messzire elvitte az
erdő tájáról.
Békésen, nyugodtan tudott pihenni a bagoly,
közelében nincs az a kis hasztalan famoly.
Az erdőbe visszatalált a famoly,
retteghet a bagoly.

Kakukk és papucs

Céltalanul kering a levegőben egy kakukk.
Látja, a földön hever egy gazdátlan papucs.
Leszállt a papucshoz, nézegette,
lábát óvatosan dugta a papucsba,
tetszett nagyon a kakukknak.
Bírt benne menni, mintha tényleg az övé lenne,
még próbálta a lépéseket, kényeskedett benne.
Elvarázsoltan a papuccsal felszállt,
örömében szinte nem lát.
Szarkával közben a levegőben összeütközött,
úgy csapódtak egymásnak, mint két üstökös.
A földre mind a kettő lezuhant,
egymástól elszaladtak, mint a huzat.
Feleszmélt a kakukk,
lábáról hova lett a papucs?
A papucsot égre-földre kereste,
látta fránya szarka a lábára felvette.
A szarka csoszogott a papucsban,
látványa iszonyú haragot keltett a kakukkban.
Gyors léptekkel utolérte a szarkát,
dühösen letaposta a papucs sarkát.
Szarka a papucsból kiesett,
csőrével felkapta kakukk a papucsot, vele elsietett.
Magasra repült, fészkéig meg sem állt,
óvatosan a faágra szállt.
Fészkébe rakta a papucsot, hisz hibátlan.
Ezáltal magát a fészekből kizárta.
Nagy volt a papucs, a kakukk nem fért bele a
fészkébe,
a papucsot kidobta fészkéből mérgében.
A fa alatt fekszik a gazdátlan papucs,
többé nem akarja lábára venni a kakukk.

Barika álmodott

Bolyhos fejű barika a zöld fűben heverész.
Közben a szebbnél szebb felhőkre fel-felnéz.
A felhők rajzolata, mintha felszántották volna.
Borozdásan feküdtek hosszan sorban.
Felhők látványától az álom elnyomta.
Álmodott is nyomban.
A felhőkben járt.
Felhő báránnyá vált.
Sötétkék felhőből készült a háza.
Világosabb színű felhő az ágya.
Takarója, párnája felhő volt.
Felhőből szántója lett egy hold.
Váltakozó kék, fehér hullámos csíkokban.
Szántotta felhősárkánnyá kínlódva.
Égkék felhőkön járt ugrálva.
Azúrkék szín a tenger úgy látta.
A kék minden árnyalata körbe övezi.
A bárányfelhőt magához öleli.
Gyapjas testvérének véli.
Félkómásan a tűző nap melegét érzi.
Delet ütött az óra.
Felébredt harangszóra.
A zöld fűben járkál.
Töpreng az álmán.
Fel akarok jutni az égre.
Segítséget a bárányfelhőtől kérte.
Heteket, hónapokat tétlenül várt.
A bárányfelhő az égen vonult, vagy itt-ott állt.

Borostyán

Cica az erdőben sétált a természet lágy ölén.
Mellé csapódott egy görény.
A cica nézelődve tovább haladt,
a görény tőle lemaradt.
El volt varázsolva a cica a madarak
zenéjét átélte,
madaraknak az éneküket is kérte.
A görény tüzet rakni szeretett,
tűzre faágakat keresett.
A tűz nagy lángra csapott,
az erdőbe belekapott.
Erdőből menekült a görény,
féltette a saját bőrét.
Pánik tört ki, mindenki futott saját
életét mentette.
A cica segítő szándékát megtette.
Fákra mászott, a madárfiókákat
a fészkekből kiszedte,
egy biztonságos helyre kitette.
Lát-e még fiókát, csak azt figyelte.
A tűz nyomában volt már, cica életét kivette.
A tűz pusztított, semmit nem
hagyott maga után,
csak egy árva borostyánt találtak a hamuján.
A madarak eltemették a szép cicalányt,
sírjára ráültették az árva borostyánt.

A pocok és a Hold

Esténként a Holdat nézi a pocok,
holdfényben mutogatja magát, ide-oda kocog.
Úgy látta mintha a Hold rámosolygott volna,
ujjongó örömtől majd elolvad.
Bement a kamrába, ágyába lefeküdt,
gondolataiban elmerült.
Császárként a Holdon jár,
számára épült egy csodálatos vár.
Holdkomp hozta-vitte, hogy ne járjon,
Holdrobot ételét, italát ágyába vitte, hogy fel ne álljon.
Nyugodt-e az álma holdizzóval nézegették,
Óhajt-e valamit holdmikorfonnal kérdezgették.
Holdkabinban holdtussal fürdött,
holdszieszta̧vval fűtött.
Holdszél legyint rá hideget,
de mellette terem egy emberi láb hirtelen.
Megijedt a pocok, kiszaladt a kamrából.
A Holdon szeretne lakni, ki nem ment az agyából.
Az udvaron fura valamit látott,
egyből rá is mászott.
Űrrakétának vélte, belezuhant,
kilőjék a rakétát várta, -mi lehet ez ugyan?
Hitte az fogja a Holdra felrepíteni.
Élőpocokfogó volt, sikerült neki utólag kideríteni.
Örömmel látta a gazda, pocok van a fogóban.
Cicáját hívta, a pockot kiengedte, beindult a fogócska.
Cica elől a pocok elfutott,
de a Holdra soha fel nem jutott.

Csigák karácsonya

Csiga apa nyáron útnak indult fenyőt venni.
Sietett nagyon, gyorsabban már nem tud menni.
Biztos volt benne, hogy karácsonyra
otthon lesz,
családjának örömmel eleget tesz.
Az évszakok egymást váltották, a csiga
gyerekek apjukat várhatták.
Hófehér ruhában eljött az ünnep.
Csigacsalád magányosan a szobában ültek.
A csiga apa nem érkezett,
szerettük nélkül az ünnep nem élvezet.
Három évet vártak az apára,
meg a karácsonyi nagy fára.
Csiga apa negyedik év tavaszán ért haza,
csiga anyának az örömtől szinte elállt a szava.
Csiga anya mondta: Mire hazaértél a fával, a
fenyő csörgősre száradt!
Három évig nem volt karácsonyunk,
veled sem találkoztunk!
Három évente lehet csak ünnepünk!
Inkább kertünkbe fenyőket ültetünk!
Ültettek fenyőket, amit évente kivágnak,
feldíszített fenyő alatt egymásnak
boldogságot kívánnak.
Csiga gyerekek is örülnek, hogy együtt vannak.
Apukájuktól is sok szeretetet kapnak.
Sosem kell fenyőt venni az apa csigának,
karácsony előtt hetekkel a kertjükből egyet
kiásnak.

Menyét és kakas

Furfanggal egy házhoz ment a menyét,
mondta: vállalja a búzavetést.
A gazda a menyétet utálta.
Elengedte a kutyáját, úgy várta.
A menyét a kutya figyelmét leköti,
közben a baromfikat megöli.
A gazda nem tűrt tovább a menyétnek,
megragadta kidobta az utcára a szemétre.
A menyét nem érezte rosszul magát.
A szemétdombon körbe szaglált.
Meglátta a tyúkokat,
egyből kergette a húsokat.
Észrevette a kakas, villámgyorsan gödröt kapart.
Gödörbe beleesett a menyét,
forgatta is mind a két szemét.
Most fogta fel a menyét, milyen mélyre jutott.
Megsajnálta a kakas, egy létrát előhúzott,
a menyét kétségbeesetten dörömböl,
kakas kisegítette a gödörből.
Megköszönje eszébe sem jutott,
ijedtségében házáig futott.
Túltette magát a menyét az eseten,
járja az udvarokat holdfényes esteken.
Ha tudná nem kívánt vendég a házaknál,
ő az, akit a gazdája szívesen hátba vág.

A varjú és a torta

Száz éves lett a varjú, kapott tortát,
boldogan köszörülte a torkát.
Mindenkit sorba puszilt,
vitte az asztaltól magával a nyuszit.
Gondolta a nyuszi tud táncolni,
ő leült a zongorához, elkezdett krákogni.
Énekén a jópofizást vágták,
az estének vége legyen alig várták.
Mindenki füle fájt,
végig azt hallgatták kár, kár…
A nyuszi megállás nélkül táncolva ugrált végig.
Nagyon várta a károgás végit.
Mondák a varjúnak, éneke csodaszép,
de a tortát szelje fel és ossza szét.
Örömmel ment a tortát vágni,
nyuszi a tortába harapott, nem bírt várni,
közben a legnagyobb szeletet elvett,
jó étvággyal mind megette.
A tortát mindenki ízlelve kóstolja, kóstolta,
halkan az ajtón kopognak.
Belépett a varjú húga,
neki nem jutott torta, húha!
A torta maradékát összerakták,
mindet a kezébe adták, a nyuszit korholták,
egyedül ő evett sok tortát.
A nyuszi szégyenkezett érte,
ígérte ő visz tortát a következő évben.
Varjú a kezével legyint,
nem valószínű, hogy lesz tortája megint.
Biztos, hogy a jövőt megéli,
a varjú koma a százötven évet is eléri.

Zebra

Elfogták a zebrát
Tilosban zebrán ment át
A ruhája csíkos
Ő nem gyilkos!
Nem is rabló!
Csak egy vad ló.

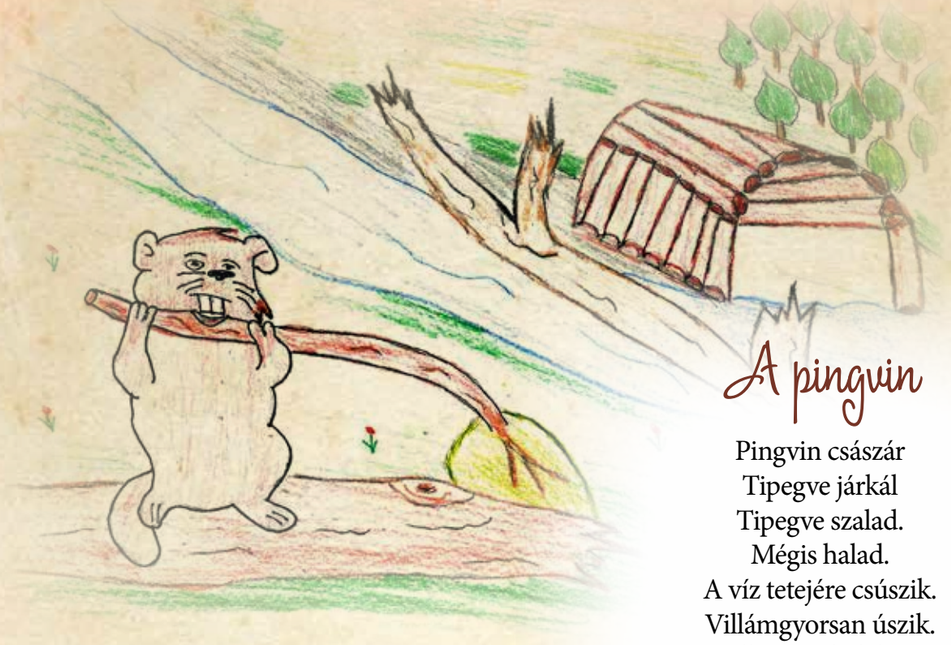

Hód Család

Hód a várát építette
Gallyakkal szépítette
Megépült a vára
A családját várja.

A vízbe lemerülnek játszani
Fénylő bundájukat áztatni
Alagútjából lesekszik
Ággal tömött ágyába lefekszik.

Ha együtt a hód család
Télen vívnak hó csatát
Tavasszal a nap melegét élvezik
Szinte egész életét vízben élheti.

Nyáron süttetik a hasukat
Vízből kifogják a halukat
Ősszel felújítják a várat
Összehordanak sok – sok faágat.

A pingvin

Pingvin császár
Tipegve járkál
Tipegve szalad.
Mégis halad.
A víz tetejére csúszik.
Villámgyorsan úszik.
Elkapja a halakat.
Megeszi őket egy-egy falatba.

A partra visszamegy tipegni.
A halászatot kipihenni.
Tojását lába közt hordja.
Nincs is más dolga.

Miért lenne? Ő a császár.
A többi pingvin hozzá járkál.
Dehogy járkálnak, csak tipegnek.
A császártól várják a tippeket.

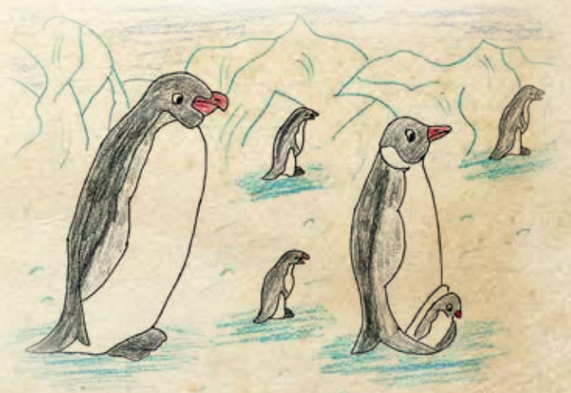

Süni és a mókus

A süni és a mókus barátok lettek.
Mindenfelé együtt mentek.
Egymás kezéből csemegéztek.
Nagyon jókat nevetgéltek.
Elmentek a rétre virágot szedni.
De a mókusnak nem tetszik semmi.
Mindig azt kérte,
amit a mókus tép le.

A virágokon összevesztek.
Egymásnak neki estek.
Sünit a mókus megharapta.
Süni attól jött igazán haragba.

A süni tüsis a mókust megszúrta.
A mókus megbosszulta.
Süni a veszekedést ráhagyta.
Mókusnak a virágcsokrot átadta.

A süni tudta ők már barátok soha nem lesznek.
Ha nem a virágon, máson is összevesznek.
A mókus raplissága végett.
Köztük sosem lesz béke.
A mókus felmászott a nagy fára, odúban él.
A süni az avarban talált menedéket,
de mindenkitől fél.

Tetű iskolában

Iskolába jár a tetű.
Nem ismeri a betűt.
Számolni sem tud.
A malac hátán fut.

Vakarózik a malac.
A matekról lemarad.
Tanítójára nem tud figyelni.
A viszketéstől kénytelen kimenni.

Belefekszik a sóvárba.
A tetű lemásszon róla, várta.
A tetű lemászott.
De a hideg sártól megfázott.

Köhögött a tetű.
Tanulta a K betűt.
Dicsérte a tanára.
A betűt kitalálta.

Boldog a tetű.
Felismer egy betűt.
Iskolába szorgalmasan jár.
De mindig a malac hátára áll.

Pici poca

Pici poca.
Cuki pofa.
Visít, ha éhes.
Jajj, de édes!

Jóllakott a pici poca.
Tele lett a pici pocak.
Mélyen aludt csendben.
Csak néha-néha rezzent.

A tyúk

Egymás mellett szállnak a hattyúk.
Felnézett rájuk hat tyúk.
Az egyik tyúk elmerengett.
Közben csapkodta a szárnyait,
de nem emelkedett.

Mint a hattyúk, úgy repülnék.
Fent a magas égben elterülnék.
A világot járnám.
Minden csodáját látnám.

Közéjük szaladt a kakas.
Te meg mit is akarsz?
A tyúk gyorsan el is feledte.
Csibéit hívogatta, őket etette.

A macska

Akváriumban lubickol a halacska.
Számára nem volt tavacska.
De ő boldogan úszkált.
A víz tetején ugrált.
Észrevette a macska.
Nekem kell a halacska.

Mancsával a vízből ki akarta emelni.
Meglátta a papagáj, ő ellenzi.
Macska a papagájt elkapta, csavarta.
Mint egy citromot facsarta.
A papagáj jajjveszékelve kiált.
A lálmára megjelent a király.

Ő volt a nagy kandúr.
Igazából a rend őre, pandúr.
A macskát fülön csípte.
Ketrecbe el is vitte.
Sírt-rít a macska.
Minek is kellett a halacska.

Megbánta bűneit a ketrecből kiengedték.
A háztól elkergették.
Megfogadta- mert sokat fázott, ázott-
Lesz otthonom, kis állatoknak nem ártok.

A házba bemenjen a macska, gazdáék kivárták.
Ízletes ételekkel, italokkal kínálták.
Gyönyörű otthonát évezheti.
A gazdája simogatja, kényezteti.

Sáska

Sárga, sánta sáska.
Sárban járva
Sovány Sóska mögé bújt.
Süketítő sípot fújt.

Sásában a sólyom arra sétált
Azt hitte vele a sáska tréfált.
Sírás kerülgette a zenétől.
Sípot sebesen kikapta a sáska kezéből.

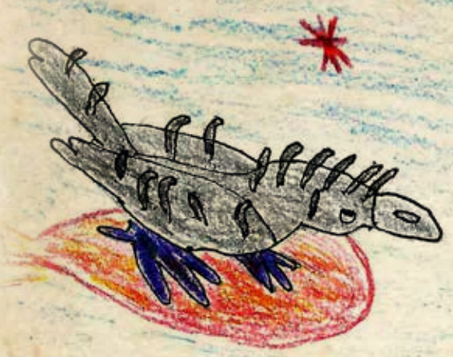

A varjú

Diót szedek a fa alól.
Egy varjú közelít felém balról.
A derekam nagyon fáj.
A varjú annyit mond: Kár!

Mi a kár?
A derekam fáj!
Beugrott az eszembe
Diót a varjú elől felszedtem.

Ő azért károgott.
A dióra rászokott.
Télen törte volna.
A fa alatt nem talál a hóban.

Majd keres magának másik diófát.
Télen majd oda titokban jár.

Majom és malom

Ó, te neveletlen majom!
Útban van a malom?
Kerüld el a halmot!
Nem látod a malmot?

A majom megmászta a halom falát.
A malomkő odacsípte a farkát.
Majom a halomról leszaladt.
Halom a malom megmaradt.

Nem tudott kibékülni a halommal.
Végezni akart a malommal.
Hallottam verte a malmot.
Megfogtam a majmot.

Haragudtam, az erdőbe tettem
Úgy elillant, hogy észre sem vettem.
A majmok befogadták, szeretik.
Néha-néha intően nevelik.

Bölény farag

Bölénytől félnek az ereje végett, nincs barátja.
Napjai nehezen telnek, szomorú a magánya.
Nincs, akihez szólni tudna.
Élete minden percét unta.
Kiszáradt fatörzset farag.
Mi lesz belőle, valami alak.
Napok teltek el, de még faragja.
Akárhogy nézi nincs semmilyen alakja.
Leáldozott a nap ráhagyta a faragást.
Ment haza, háta mögött hall valami szaladást.
Visszatekint nem lát semmit.
Az oldalához ér a valami, csodálkozik ez mi.
Én vagyok a fa az alaktalan.
Magányodban magad vádolod, ami alaptalan.
Segítek neked, hogy legyen barátod.
Tudom, mágikus erőmben nem hiszel,
majd látod.
Beszélő társként addig itt leszek.
Erdő lakói felé máris sugallatot teszek.
A sugallat behatott az állatok eszébe.
Máris a magányos bölény járt a fejében.
A fatörzs mondta: szívvel lélekkel faragtál.
Lelkedből átadtál egy darabkát.
Feloldódva beszélgettek ketten.
A sugallatról mámoros sas, arra reppen.
Hallotta a bölény mennyire rendes.
Szárnyat bontva vitte a hírt,
állatok közt repdes.
Kíváncsiak voltak, egyből mentek
a bölényhez.
Félszegen álltak, de simogatóan értek
a bőréhez.
Meghatódottságtól a bölény sírva fakadt.
Mégsem gondolta, hogy egyszer
barátaira akad.
A bölénytől a szeretet melegét kapták.
Szégyenkezve sajnálták, hogy szegényt
magára hagyták.
A bölény boldog barátai lett.
Vele az alaktalan fatörzs csodát tett.

A kisgyertya

Bölénytől félnek az ereje végett, nincs barátja.
Napjai nehezen telnek, szomorú a magánya.
Nincs, akihez szólni tudna.
Élete minden percét unta.
Kiszáradt fatörzset farag.
Mi lesz belőle, valami alak.
Napok teltek el, de még faragja.
Akárhogy nézi nincs semmilyen alakja.
Leáldozott a nap ráhagyta a faragást.
Ment haza, háta mögött hall valami szaladást.
Visszatekint nem lát semmit.
Az oldalához ér a valami, csodálkozik ez mi.
Én vagyok a fa az alaktalan.
Magányodban magad vádolod, ami alaptalan.
Segítek neked, hogy legyen barátod.
Tudom, mágikus erőmben nem hiszel,
majd látod.
Beszélő társként addig itt leszek.
Erdő lakói felé máris sugallatot teszek.
A sugallat behatott az állatok eszébe.
Máris a magányos bölény járt a fejében.
A fatörzs mondta: szívvel lélekkel faragtál.
Lelkedből átadtál egy darabkát.
Feloldódva beszélgettek ketten.
A sugallatról mámoros sas, arra reppen.
Hallotta a bölény mennyire rendes.
Szárnyat bontva vitte a hírt,
állatok közt repdes.
Kíváncsiak voltak, egyből mentek
a bölényhez.
Félszegen álltak, de simogatóan értek
a bőréhez.
Meghatódottságtól a bölény sírva fakadt.
Mégsem gondolta, hogy egyszer
barátaira akad.
A bölénytől a szeretet melegét kapták.
Szégyenkezve sajnálták, hogy szegényt
magára hagyták.
A bölény boldog barátai lett.
Vele az alaktalan fatörzs csodát tett.

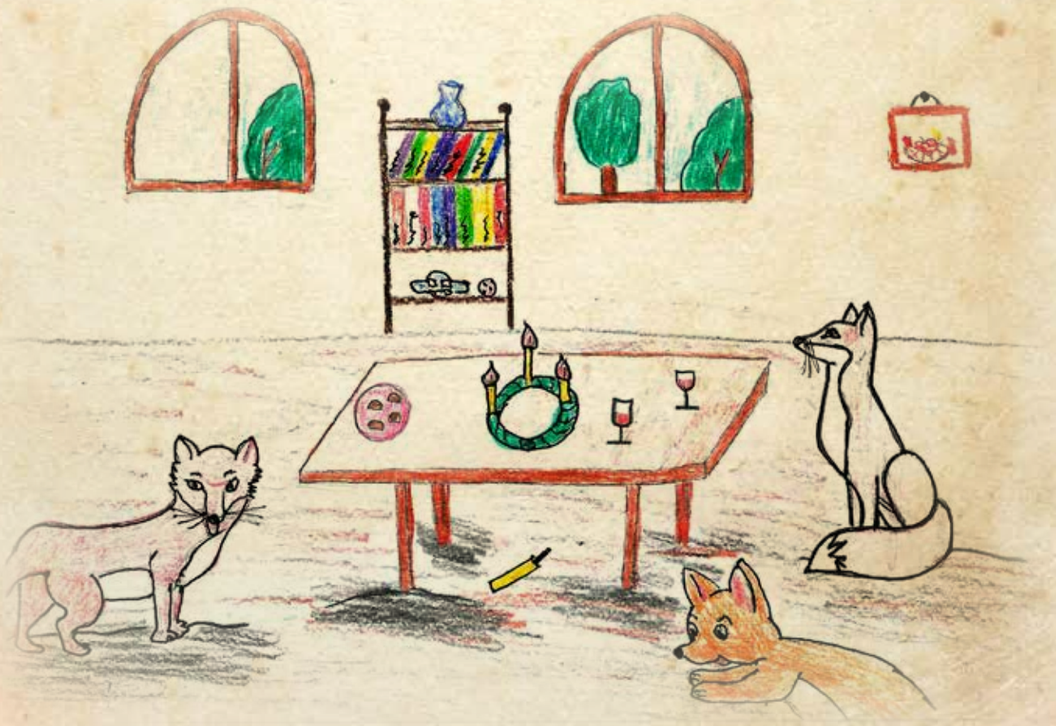

Nyuszi és a répa

Nyuszi kertjében a répát neveli.
Hisz ő nagyon szereti.
Mindennap locsolja, kapálja.
Répa az ő barátja.
A répa gyönyörűen növekedik.
Minél szebb legyen a nyuszi is arra törekedik.
Egyszer csak kihúzta a földből, beleharapott.
Úgy hallotta a nyuszi, hogy a répa jajgatott.
Bocsáss meg! Puszilta a répát ölelte.
Azonnal visszaföldelte.
Látta a répán a nagy harapásnyomot.
Sietve a sebre gyógykenőcsöt hozott.
A répát locsolta, kenegette.
Szívéből sajnálta, mert szerette.
A répa teljesen beforrta a sebét.
Nyuszi ölelően nyújtotta hozzá a kezét.
Tél elején, hogy a répa meg
ne fagyjon felszedte.
Házikójába betette.
Mindig magával hordta.
Ágyába vele alszik, ölelően fogta.
A nyuszi nem enni szereti, puszilja a répát.
Ő szívéből szereti, enni helyette néz mást.

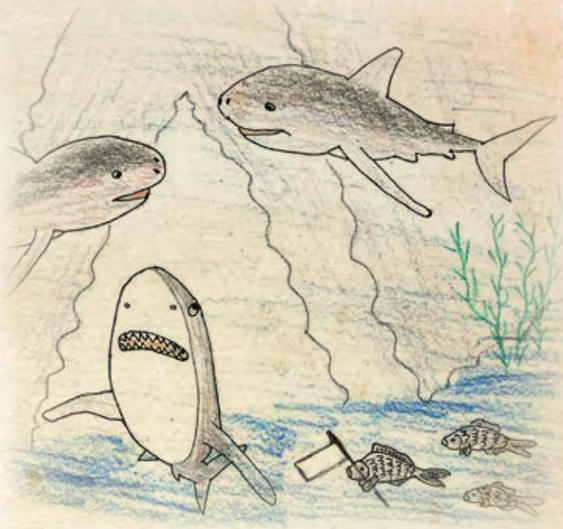

Cápák és a kishalak

Nyílt tengeren a cápák örökké üldözték
a kishalat.
Egyet kettőt elkaptak, ijesztgették őket,
hogy beléjük harapnak.
A kishalak állandó rettegésben éltek.
A cápáktól iszonyúan féltek.
Kitalálták, hogy fehér zászlót lobogtatva.
Cápáknak iszapvárukba kopogtatnak.
Elvégre a fehér a béke színe.
Hátha megesik rajtuk a cápák szíve.
Cápák a halacskákra nem mérgesek.
Meglátták őket megtörve, inkább
sajnálatot éreztek.
Békét kötöttek, barátok lettek.
Halacskák a cápáknak csak szívességet tettek.
Bármerre mentek a cápák bőrét tisztogatták.
Óvatosan szeretettel simogatták.
A cápák mi az a szeretet most érzik.
A kishalakat mindegyik ragadozóktól féltik.
Kishalak, ha a hosszú úttól fáradtak lettek.
A cápák hátán csipegettek, ettek.
Az iszapvárban a cápákkal együtt élnek.
Soha senkitől már nem félnek.

Macska és az egér

Mélyen aludt a macska.
Az egér oda osont halkan.
A macska fülébe hangosan cincogott.
Elfutott és a hasát fogva vihogott.
Fél álomból látta a macska.
Az egér a fa mögé pattant.
Kábult volt, akart még pihenni.
Az egér csapdát szeretett volna kitenni.
Újra és újra a macska fülébe cincogott.
A macska szeméből kiment az álom,
az egérre vicsorgott.
A csapdát észrevette.
Mancsával arrébb tette.
Az egér csúfolódott, szemtelenkedett
a macskával.
A macska megfogta az egeret,
elfenekelte a mancsával.

Egérke a fal mögött

Egérke kíváncsi, mi lehet a fal mögött.
Áthallatszik hozzá, hogy odaát valami nyöszög.
Gondolta a falat átlyukassza.
Hátha az a valami magát megmutassa.
A falat átrágta.
Azt a valamit nem látta.
Átbújt a lyukon, hisz szét akart a helyiségben nézni.
Észrevette egy sárga pelyhes valami őt nézi.
Odament hozzá, mert picinek látta.
Bemutatkozzon neki várta.
De az nem szólt hozzá, csak sápított.
Tojáshéj a valagán volt, és ásított.
Egérke kérdezte, neked mi a neved.
Nem tudom, mert a tojásból még csak most kelek.
Fura kis szerzemény vagy.
Közben nem is vagy vad.
Beérkezett a sárgaság mamája.
Egérke tudta egyből, ő a ház kacsája.
Kis csemetéjét hívta.
Kacsamama kérdezte egérkét, te ki vagy.
Én vagyok az egérke.
Kicsinyedet kíváncsiságból megnéztem.
A fal elválasztott minket.
Látod én előttem akadály nincsen.
Szeretnék átjárni, kicsinyeddel játszani.
Ígérem, nem fogok neki ártani.
Sokat játszottak együtt.
Kiskacsával egérkének a baja meggyűlt.
Kiskacsa mindig ráfröcskölte a vizet,
állandóan pancsolt.
Egérkének egyre jobban parancsolt.
Megunta egérke, falon a lyukat tömte-tömte.
A fal másik oldalára nem kíváncsi többet.

Kisbéka fagyija

Parkban sétáltak, kisbéka és a nagyija.
A kisbéka megéhezett fagyira.
Park bejáratánál árulták a fagyit.
Öt gömbös fagyit vegyél nekem nagyi.
Az sok lesz neked kicsikém.
Nagyi annyit kérek, aggódnod nincs miért.
Kisbéka hisztizik a fagyiért.
Abból minden nagyi ért.
Megvette az ötgömbös fagyit neki.
A kisbéka szinte harapva eszi.
A fagyit nyalva egyed, ne harapd folyton.
Figyeld meg, begyullad a torkod.
A kisbéka nem értett.
Estére a torkában kaparást érzett.
Éjszakára felszökött a láza.
Nem fogadott szót a nagyinak, bánta.
A torokgyulladással szenvedett.
Igaza lett nagyinak, fájt a torka, berekedt.

Ravasz róka

Arcátlan vörös róka.
Tyúkért osont az ólba.
Ravaszul ellopta.
Egyesével mindet elhordta.
Vackában a kis róka várta.
Mit kap enni mára.
Tyúkot a kis róka felfalta.
Tyúklábait meghagyta.
A róka ólálkodott ismét az ólba.
Tyúk nem volt a kacsát fogta.
Kövér volt a kacsa.
Ment tőle a róka hasa.
Beteg lett a róka.
Pihen, nem ment az ólba.
Meggyógyult a róka.
Megjelent az ólba.
Most a libát fogta.
Lábnyoma látszik a hóban
Mérges lett a gazda.
A baromfikat a szomszédnak adta.
Járhat a róka.
Üres az ólja.

A giliszta

A giliszta óriáskígyó szeretne lenni.
Annak érdekében mindent megpróbál tenni.
Magát kötélként húzatta.
Mérőszalaggal hosszúságát mutatta.
Társai látták hónapok alatt szinte nem nőtt semmit.
Esetleg egy-két centit.
A giliszta lelkileg már tropa.
Óriáskígyó nem lesz belőle soha.
Bagoly a gilisztát sajnálta.
A bagolynak volt nagyítója, sajátja.
A gilisztát azzal nézte.
Akkor vette észre.
Gilisztát óriáskígyónak látta.
Elaludjanak az állatok várta.
Mivel akkor jutott az eszébe.
Mindegyik állatnak nagyítót rak a szeméhez.
Reggel volt ám nagy ribillió.
Mindegyik kiabált ott az óriáskígyó.
Giliszta az állatok viselkedését nem tudta mire vélni.
Hisz tőle senkinek nem kell félni.
Bármerre járkált.
Mindenki tőle hátrált.
Senki már nem kedvelte.
Rádöbbent ő a giliszta életét szerette.
Bagoly a nagyítókat mindenkitől visszavette.
A természet rendjét rendbe tette.
Giliszta él a földben.
Társaival együtt örvend.
Nem akar óriáskígyó lenni.
Hasznos állatként csak a földbe akar menni.

A güzü

Güzünek minden növénye férges.
Haragszik güzü, mérges.
Bement kotyvasztott mérget.
Majd ő elpusztítja a sok férget.
Senkitől semmit nem kérdezett.
Minden zöld növényt mérgezett.
Ámulva látja, környékén élőlény nincs már.
Minden elpusztult, kopár sivár.
Élő környezetét tönkre vágta.
Legalább egy fűcsomó kinőjön várta.
Megfogadta soha nem mérgez.
Inkább minden legyen férges.
Megjelentek Güzünél az első férgek.
Güzütől menedéket kértek.

A kiscet szoknyája

Szoknyát szeretnék, mondta a kiscet.
Az anyja neki sosem vett.
Az anyagot fogod kapni.
Meg fogom neked varrni.
Választott színes anyagot.
Jó nagydarabot.
Gyere, a méretedet leveszem.
A varrását elkezdem.
Kihívták kiscet anyját a házból.
Kiscet varr a láztól.
Össze-vissza varrt a géppel.
Hiába forgatta az anyagot kézzel.
Meglátta az anyja.
Hát, nem a dicsérő szót kapta.
Elkészült a szoknya, felvette a kiscet.
Kiderült, hogy bírja-e a vizet.
Fejest ugrott a tengerbe.
Úszott is ezerrel.
Észre sem vette, hogy a szoknyája lecsúszott.
Ficánkolva a víz tetején nagyokat ugrott.
Rája vissza akarta adni a szoknyát kiscetnek.
De neki már nem is tetszett.
Jobb a testének csupaszon.
Felszabadultan, csak szoknya nélkül úszhasson.
Boldog volt a rája.
Éjjel-nappal óvatosan úszik.
A rájáról ugyan le nem csúszik.

Vércse és a virágok

Vércse szárnya eltört, ami fájt.
Az esthajnalcsillagtól csodát várt.
Minden éjszaka ragyogó fényét csodálta.
Fohászkodott hozzá, legyen egészséges
szárnya csapása.
Holdfényes éjszaka odament hozzá
egy pici manó.
Mondta a vércsének, minden rosszban van jó.
Az esthajnalcsillag nem fog meggyógyítani téged.
De én mindent megteszek érted.
Neked nem csak a szárnyad fáj, fáj a lelked.
Sok keserűség felgyülemlett benned.

Másnap reggel a manó, sétálni magával vitte.
A földön meglát minden szépet azt hitte.
Vércsének, a szebbnél szebb virágokat mutatta.
Estefelé virágjaival már a manó untatta.
Heteken keresztül a virágokat nézegették.
Pompázó színekben, illatukat is érezték.
Manó örömmel észre vette.
Vércse a sétáját, virágok felé tette.
A virágok gyógyhatással vannak a vércsére.
Megszünt a lelki fájdalom érzése.
Mondta a manó-virágokban
gyönyörködni lehet.

Azoknak is lelkük van, betegekkel
csodát tehet.
Meggyógyult a vércse szárnya.
Milyen virág nyílik, nagyon várja.
Naponta visszaszáll virágokat nézni.

Látványuktól boldogsággal feltöltődik, érzi.
Élete nagy részét a levegőben élte.
A manónak köszönheti, az igazi szépséget a
földön vette észre.

Kis kenguru

A kis kenguru mamája erszényében álmosan tátog.
A hosszú út alatt semmit sem látott.
Piros rózsabokorhoz értek.
Kis kenguru a cumisüvegét kérte.
Utána kimászott a zsebből.
Ugrándozva szaladt egyből.
Gondolta jobb egyedül menni.
Mint a mama zsebében lenni.
Leugrált a tó partjára.
Kavicsot dobott az úszó vadkacsára.
Szaladt a lepke után.
Szabadságát élvezte csak ugrált.
A sok ugrándozástól elfáradt, a rózsára ült pihenni.
A tüskéket kell belőle kivenni.
Tüskéket a fenekéből mamája szedte.
A popsikrémet is elővette.
Fájt nagyon neki.
Ő nem akart már ugrálva menni.

Visszabújt a zsebbe, ott biztonságban érzi magát.
Rádöbbent még nem hagyhatja el a mamát.
Giliszta él a földben.
Társaival együtt örvend.
Nem akar óriáskígyó lenni.
Hasznos állatként csak a földbe akar menni.

Öreg cica és a kutya

Egy öreg cica egymagában éldegélt.
Valakit maga mellé sosem kért.
A gazda haza vitt egy kutya gyereket.
A cica fújtatott rá, ő kutyát sosem szeretett.
A háznál az öreg cica volt az úr.
A pajkos kiskutyára sokat fújt.
Bolondos kutyát nevelte.
Teltek a napok, egyre jobban szerette.
Öreg cicának, ha volt kedve játszott a kutyával.
Ha megunta a játékot, pofon vágta a hegyes körmös ujjával.
Összeszoktak, szerették egymást nagyon.
Felhőtlenül boldogok, szemük ragyog.
Teltek az évek, az öreg cica elmúlt.
Kutya szeméből, mint a záporeső a könny úgy hullt.
Az öreg cicát hiába nyalogatta szerette.
Sajnos életre nem keltette.
Éjjel-nappal járkált, nem találta a helyét sehol.
Nyugodt perce nem volt.
Kutyának szenvedését bánatát a gazda látta.
Másnap egy kiscicával várta.
Neki a kiscica nem kellett.
Ő jól érezte magát az öreg cica mellett.
Napok múlva elfogadta, nevelgette a cicát.
Talált benne sok apró hibát.
Hónapok múlva a kiscicát megkedvelte.
Szívből igazán, csak az öreg cicát szerette.
A kiscica a szíve fájdalmán enyhít.
De szívébe nem tud befogadni senkit.

A sólyom

Sólyom panaszkodik a sasnak, lábamon a tyúkszem fáj.
A sas javasolja, keresetlen békatetem kell rá.
Tudomásul vette a sólyom.
Mezőn, vízpartján a békát keresi folyton.
Szárnyaszegetten a sólyom egy kiszáradt fán áll.
Gubbaszt fájdalmában, talán valami égi csodára vár.
A sas meglátogatta sólymot, mondta.
Ne a püffedt lábad fogjad.
Menj el javasasszonyhoz nyomban.
A tyúkszemes lábad majd ő helyre hozza.
Javasasszonyként nem ismerek senkit.
Bontsd ki szárnyad, az erdőn túl kell menni.
A hegyoldalon barlangban él.
Varjú néni tapasztalt, elég vén.
Sólyom szárnyát csapkodva kecsesen elszállt.
Kopogtatott a barlangajtón és várt.
Varjú néni a sólymot betessékelte.
Lábára nézett elképedve.
Nem csak tyúkszemes, üszkös is.
Elkészítettem a varázsfőzetet, teszek bele szamártüsköt is.
Teszek bele: kutyatej, békanyál, kígyóháj.

Cica szőre, egérkörme, csukamáj.
A sólyom számára boszorkányos a helyzet.
Elébe tett varjú néni egy gőzölős kelyhet.
A főzet rotyogott, zubogott.
A varjú néni vállán a bagoly huhogott.
Félelmetes volt a sólyom számára.
De reménykedett hátha jó lesz a lábára.
Pakolásként tudta a főzetet elképzelni.
Italként kellett neki kortyolgatni, ízlelgetni.
A főzet varázsként hatott lábára.
Fel sem szállt, hazáig szaladt vágtában.
Azóta szedi a gyógynövényeket varjú néninek.
Fejből tudja a nevüket, könyvbe nem nézi meg.

Nyuszik és a hóember

Egy öreg cica egymagában éldegélt.
A hó nagypelyhekkel egész éjszaka esett.
Reggel Szuszi nyuszi a jégvirágos ablakon kilesett.
Hurrá, mondta testvéreinek, leesett a hó.
Mehetünk hóembert építeni, de jó.
Gyorsan felöltöztek, az udvarra mentek.
A havat göngyölgették maguk előtt menten.
A hótömeg egyre jobban növekedett.
Minél nagyobb legyen, mindegyik arra törekedett.
Kész lett a nagytalpa.
Tették rá a másikat, de elég nyagda.
A hóember megépült.
Mentek a lakásba sárgarépáért nyomban.
Az lett a hóember orra.
Kalapot tettek a fejére.
Faágat raktak a kezébe.
Kuszi kérdezte, mi lesz a szeme.
Nusi előhozott kettő szenet.
Sárgarépa karikák lettek a gombok.

A nyuszik úgy látták, a hóember boldog.
Ugrándoztak, örültek, milyen szépet építettek.
Kuszi a hóembert, közben megérintett.
Még csálébb a hóember, mint volt.
De tetszett nekik, egyik sem szólt.
Átfázva bementek, az álom őket elnyomta.
Angyalkájuk a meglepetést számukra elhozta.
Amit építettek hóembert, reggelre ragyogóvá vált.
Egyenesen szépen állt.
Csodaként tekintenek rá, bálványként szeretik.
Apró kisgondjukkal felkeresik.
Az időjárás sem tette nekik tönkre.
A hóember udvarukat ékíti örökre.

Kisgyík és a játékautó

Játékautóját séta közben a kisfiú földre csapta.
Nem tetszett neki, ott is hagyta.
Gyíkgyerek futkározott a játékautót észrevette.
Nem tudta mi az, kíváncsian nézegette.
Hozzáért, körbe járta.
De az apukáját közben várta.
Mi ez apu, érdeklődve kérdezgette.
Az apja először idegenkedve nézegette.
Rájöttem, tudom fiam.
Ez egy Fiat.
Ha beleülsz, nem kell futni.
Gurulva bárhova el tudsz jutni.
Játékautó elejére fűszálat kötött az apja.
Kisgyík az autóban ült, boldog a napja.
Kisfiam a sivatagba megyünk.
Hogy cserepes kaktuszt vegyünk.
Apa én nem megyek, lábaimat a homok égeti.
Autóval húzlak, fájdalom lábaidat nem érheti.

Elindultak a nap száz ágra sütött.
Kisgyík látta a rengeteg kaktusz tüskét.
Apa az autókereket a tüsök kiszúrja.
Közben a kerékhez ért a kisujja.
Vedd onnan, eltörik az ujjad.
Ujjból nem tudunk venni újat.
A kaktuszültetvényre értek.
Hatalmasok voltak, egyet sem kértek.
Estére haza is értek.
Kis gyík az autót ágya mellé kérte.
Egyik kezével az autót fogta.
Apukájának boldogan ragyogó szemekkel mondta.
Szerencse, hogy az autót megláttam.
A forró homokot gyalogosan nem jártam.
Autót az ágya mellől nem lehet kitenni.
Kiskezével fogta, úgy próbált pihenni.
Apjával megát mindig húzatta.
Pedig, mint a gyík futhatna.

A tündér csizmája – Orsika ötlete alapján

Egész nap villámlott az eső szakadt.
Az erdei tündér a papucsában hasra esett,
sírva fakadt.
Bőrig ázva a lakásába ment pihenni.
Gondolta, ha eláll az eső ráér kimenni.
Majd a csizmáját felfogja húzni.
A lába abba nem fog csúszni.
Kinyitotta az ajtót, hogy a lábára
a csizmáját vegye.
Majd megütötte a guta a csizmájának
hűlt helye.
Ki vihette el, kinyomozom tüstént.
Nagyon haragos lett a tündér.
Járja az erdőt, keresi a tettest.
Látja ám a százlábú az ő csizmájában pessed.
Les-föl járkál benne, csak úgy pattyog.
Rúgja a vizet, sarat, csak úgy csattog.
Add vissza a csizmám, vagy mezítláb járjak.
Vagy azt akarod, hogy örökre felfázzak.

Dehogy, neked csak két lábad fázik.
Nekem a vizes földön száz ázik.
Úgy gondoltam én is két lábon járok.
Legalább a többi nem lesz sáros.
A tündér még jobban haragszik.
De a százlábúval ő nem marakszik.
Sarkon fordult haza ment.
Nyugalom, melegség várta odabent.
Elgondolkodott, hogy a százlábú mennyire fázik.
Ő már a csizmájára nem is vágyik.
Egyszer csak kopogtatnak, zörög az ajtó.
A tündér csizmája visszakerült, ami nagy szó.
A százlábút behívta melegedni.
Jókat nevettek, beszéltek, alig akarta elengedni.
Amint a százlábú távozik, hirtelen az jutott a
tündér eszébe.
Mosolygott az egész eseten.
Pedig a ragadóskezű „lábú” vendég
nem az esetem.

Csillagszórófa

Róka egy kastély mellett kertészkedik.
A virágokból, fákból sokat nyerészkedik.
Fákat, virágokat átkeresztezi.
Farkassal a ritkaságokat keresteti.
A róka mindent drágán árul.
Nála olcsón nincs áru.
Hamisítványok a virágok a fák.
Akit csak bír, mindenkit átvág.
Létezik csillagszórófa nála.
Akik kívánni szeretnének valamit,
azoknak ajánlja.
Holdfa több változatban, nemesített mécsesvirág is.
Amelyik éjszakánként világít.
A mécsesvirágot sokan keresték.
Sötétben az utat mutatta, nagyon szerették.
De a poloska utálta.
Kigyulladt tőle az új háza.
Kígyó és a béka közösen csillagszórófát vettek.
Elültették a fa alá boldogan mentek.
Aláültek, rajta a csillagokat nézték.
Kívánságaikat a csillagoktól kérték.
Kígyó a legfényesebb csillagtól kívánta.
Ő legyen a legszebb a világban.
Béka a fakuló pici csillagtól kérte.
Fél a téltől, ne legyen ébren télre.
Teljesítette a fakuló csillag béka vágyát.
Átaludta nyugodtan téli álmát.
Fényes csillag a kígyót hagyta csúnyának.
Sőt kikiáltották világ csúfjának.
Kígyó a rókához menet.
Reklamált álcsillagszóró fáját megvette.
A róka bölcsen felelte.
Amit mondok neked kígyó, sose feledd el.
Sokszor az alig észrevehető fények többet érnek.
Mint a legfényesebben ragyogó fények.

Egérke karácsonya

Erdő szélén van egy óvoda,
sok kis állat gyerek jár oda.
Karácsonyra készülödtek, jókat nevettek.
Óvó nénijük, a medve kérdezte: ajándékba ki
mit szeretne?
Sünike egyből mondta: én egy gépet.
Kiabált a kis béka: babát, s arrább lépett.
A kis gyíknak kell lapát.
A kis mókus szeretne egy labdát.
A kis róka kér egy korcsolyát.
A kis vaddisznó langyos pocsolyát.
Nekem zenedoboz kell, mondta a kis pocok,
és a szomorú egérkéhez kocog.
Olyan aranyos vagy, mit szeretnél kapni?
Nem kérek semmit, csak apukámat egy egész
napot látni.
A Jézuskától azt kértem, legyen együtt
a családom.
Békességeben főzzünk és süssük a kalácsot.
Az óvó néni meghallotta az egérke mit szeretne.
Egérke az erdőben felkereste.
Jézuska teljesítette egérke álmát.
Együtt láthatta szeretetben a családját.
Sütöttek, főztek boldog az egérke lányka,
amit szeretett volna, teljesült az álma.
Mindig a karácsonyt várja,
apukája is velük legyen, ez az ő vágya.

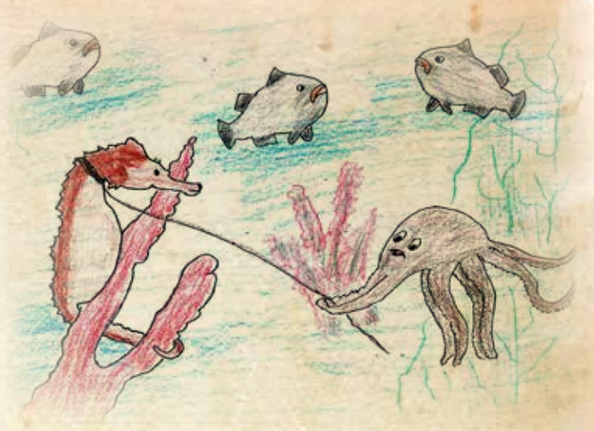

Polip és a csikóhal

Mélykék tengerben polip a csikóhalat látta.
Színes korall szélén, hogy megfogja,
elbújva várta.
A poliphoz képest a csikóhal kicsi.
Kegyetlen állat, mint a polip másik nincs is.
Szeretné, ha a csikóhal a lova lenne.
Tengerről tengerre a hátán menne.
Korall mögött a lasszót, a csikóhal
nyakába vetette.
Boldogan maga után vezette.
Meglátták a halak el voltak képedve.
A polip gaztettét senki sem értette.
A szilaj csikóhal nem akart tovább menni.
A polip sok karjával lefogta, ölbe
kellet neki venni.
A csikóhal végig ficánkolt.
Neki a szabadsága hiányzott.
Mire a polip haza ért vele.
Istállójának hűlt helye.
Istállót a halak lebontották.
Tengerfenékkel egy síkba rombolták.
Nem bírta a csikóhalat az istállóba vezetni.
Nem talált semmit, amihez megkösse,
kénytelen szabadjára engedni.
Önfeledten örültek a halak.
Boldog a csikóhal, köztük marad.
A polip közelébe azóta se mentek.

Delfin és a fókák

Nagy szeretettel neveli bébijét a delfin.
Puszilgatja, halpépet ad neki enni.
Ahogy cseperedik a delfin bébi.
Előszeretettel anyja a súlyát méri.
Megállapította, tud már fókákra vadászni,
Halakra cetekre halászni.
Elvitte gyerekét a tenger mosta sziklás fóka földre.
Tanítani kezdte a fókát, hogyan ölje meg.
Akármennyit kínlódott vele anyja.
A kisdelfinnek mindig álljt parancsolt az agya.
Sajnálta az ártatlan fókákat.
Hiába is adta anyja neki a vadász órákat.
Fókákat fogni sosem akarta megtanulni.
Próbált az anyja dühös szavai elöl meglapulni.
Az anya azt akarta, hogy gyereke elit vadász legyen.
Minél több ízletes kövér fókahúst egyen.
A kedves fókákkal a gyerek barátságot kötött.
Inkább hozzájuk költözött.
Tetszett neki, hogy a fókák békességben élnek.
De közben szomorú, hogy pont az ő fajától félnek.
Delfinek támadásakor ő a fókáknak segített.
Csapdájukból sok fókát kimenekített.
A fókák imádták a delfin gyereket.
Mindig éreztették vele, mi is a fókai szeretet.
A delfin gyerek sosem akarta a fókákat megenni.
Vegetáriánus lett, inkább elment legelni.

Cincin, az egérke

Cincin a szín falában lakott.
Szobájában rendet rakott.
A lyukból kileselkedett Cincin.
Megnyugodott egy cica sincs kint.
Vitte kifelé a szemetét.
Kidüllesztette a két szemét.
A cica nyakon ragadta.
Cincin magát könnyen nem adta.
A cica neve Cirmos.
Helyzete elég kínos.
Cincin Cirmost pofozta rúgta.
Ahogy a karatén tanulta.
A váratlan eseménytől Cirmos megijedt.
Mondta is, ki látott még ilyet.
Cirmos Cincint el nem engedte.
Inkább magát tovább verette.
Cincin olyan elszánt volt
Cirmi csupa kék zöld folt.
Végül megadta Cirmi magát.
Elengedte Cincin nyakát.
Futott a helyére.
Győztesen a lakásában henyélget.
Azóta Cirmi nem fog egeret.
Inkább nyámmogja a zsíros kenyeret.

Pingu és a halak

Pingvinék kaptak halat.
Számukra királyi falat.
Pingu gondolta, ezután sokat fogok, nem egyet.
A hasunkat azokból tömjük degeszre.
Horgászni elment a tóhoz.
A halak hüledeztek, nem jutottak szóhoz.
Gondolták, ők a csalit be nem kapják.
A csalira inkább a mérges szömörcét rakják.
A halakkal egyezkedett szömörce, a damilra kapaszkodott.
A horogtű álljon, ahhoz nem ragaszkodott.
Pingu észrevette a damilról szedte szömörcét.
A szömörce megharapta Pingu körmét.
Ej, felkiáltott a mérges szömörce.
Ijedtében beledobta az árok gödörbe.
Eközben a halak a folyóban úsztak.
Korallok és a moszatok mögé bújtak.
Pingu pecázik a halakat lesi.
Egyetlen halat sem fogott estig.
Hova tűntek a fránya halak.
Dühében a pecabotjába harap.
Bosszúsan Pingu haza tért.
Lefeküdt vacsorát sem kért.

Gyökér és a hó

December végén tombolt a zord, hideg tél.
A földben a gyökér nagyon fél.
A fagyos napoktól remeg.
Hisz ő a földben rekedt.
Nincs, ami a kemény hidegtől védje.
Tudta, neki a földben vége.
Nagy pelyhekkel hullt a hó.
A gyökérnek lett puha, fehér takaró.
Látta a hó, hogy a gyökér remegett.
Hó a pelyhei többségét a gyökérhez terelgeti.
A gyökeret vastagon betemette.
Ezáltal a kemény téltől megmentette.
A fagyos tél véget ért.
Hallani a cinkék énekét.
A hó a melegtől retteg.
Számára a meleg nem kell.
A hó napról napra fogyott.
A gyökér mélyen gondolkozott.
A megmentőjével mitévő legyen?
A havat megmentse, mit tegyen?
Hirtelen a gyökér a földből kipattant.
Sietve a havat fagyasztóba rakta.
Monda a gyökér: majd télen kiveszlek!
Ha jönnek a testvéreid hozzájuk kiteszlek!
Azóta megszerették egymást a gyökér és a hó.
Igaz barátságuk örökre szól.

A kecske hová tartozik?

Kecske először birkának képzelte.
Valami nincs rendben azért érezte.
Ő mekegve beszélt.
A birkák kinevették, mennyire úri egyén.
Mondták neki: te birka nem lehetsz!
Gyapjú nem fedi a testedet!
Mi bégetve beszélünk!
Délben kérődzve henyélünk!
Te ugrassz, ide-oda szökkensz!
Szerintünk nem birka vagy hanem szöcske!
Kecske ment a szöcskéhez.
Most már tudta, hogy szöcske, szökdécsel.
A szöcske tiltakozott, nem vagy rovar fajta!
Nézd a testem, egyetlen szőr sem nőtt ki rajta!
Szerintem fóka vagy, a vízben az is ugrálgat.
Aprószőr fedi testedet, úgy láttam.
Kecske a tengerhez ment.
A vízbe ugrott, egy próbát tett.
Elsüllyedt a tengerbe.
A fóka megmentette.
Te nem fóka vagy, hanem valami más!
Majd mindjárt kitalálok valamit, várj!
Az elveszett kecskét a gazdája kereste.
A tengerparton rátalált, hazavezette.
Végre a többi kecske közé mehetett.
Mindegyik kecske örömmel mekegett.
Tudatosult a kecskében, hogy ő is kecske.
Élményekkel teli kalandját mesélte a többinek.
Mek, mek.

Puma és a torzbaba

Puma otthonában a port törli.
Közben magát őrli.
Nem birok vadászni menni.
A lakásomban rendet kell tenni.
A dísztárgyakkal végzett.
Belsőjébe valami furát érzett.
Visszanézett a polcra.
Egy dísztárgyán por van.
De addigra megszólalt a pici alak.
Vékony hangon kérdi: rajtam por miért maradt?
Sosem vettél észre!
Nem fogtál meg kézbe!
Szerencséthozó elefántot szereted.
Csak a kabala tárgyaidat keresed.
Rám sokáig sosem néztél!
Energiát szerencsét tőlem sosem kértél.
Pedig eddig is az energiát, erőt én adtam.
Szerencséd, sikered legyen, hagytam.
A vékony hangocska csukladozik.
Puma szemtől szembe a torzbabának nem mutatkozik.
Szégyelli nagyon magát.
A polchoz ment, megsimogatta a torzbabát.
A torzbaba ezáltal energiával ismét tele lett.
Vékony hangjával fogadalmat tett.
Mindegyik állatot védelmezni fogom a hangocskával.
Ha veszély fenyegeti őket, jelezni fogom hangpostával.
Mert ő tele van mágikus erővel.
Minden veszedelmet megérez előre.
Puma a torzbabában hitt.
Akit a vadászataira is magával vitt.
Az állatok akartak sokszor kölcsön kérni.
Puma a torzbabát nagyon félti.
Elvégre régen az erdőbe találta.
Visszagondolva: figyelmes lett a vékony hangjára.

Fazék, pálca, parázs

Erdő mellett élt a fazék, a pálca, a parázs.
Ők hárman nagyon jó barát.
Parázs a kályhában foglalt helyet.
Fazék főzött ízletes levest.
A pálca csak járkált.
Fadarabokkal rakta a kályhát.
A parázs csak úgy maradt életben.
Muszáj táplálni, nehogy hamuvá váljon véletlen.
Hárman boldogok, jókat játszottak.
Ha a hancúrozástól kiesett a parázs, rászóltak.
Pálca járkálás közben talált aranyrögöt.
Gonosz gondolata beindult, magában röhög.
Magamnak díszt készíttetek.
Sudár testem bárhol ékíthetem.
A fazék maradhat ütött kopott.
A parazsat elaltatom, fát rakni rá nem fogok!
A hintóból a király a szép díszes pálcát látta.
Felvette a hintóba, elvitte magával a várba.
Mindenkinek mutatta, dicsekedett vele.
A pálcának sosem volt olyan úri helye.
Híre ment: a királynak gyönyörű pálcája van.
Másik királytól ajándékba sokkal szebbet kap.

A pálcát a pincébe tették.
Nem tetszett már a királynak, el is feledték.
Pincéből egy éjjel a pálca megszökött.
Barátaihoz az erő mellé visszaköltözött.
Szégyellte magát a szunnyadó parázsba ugrott.
A parázs nem égette el, nem volt vele undok.
A pálca megfogadta soha nem lesz gonosz velük.
Amit csak bírt, mindent megtett nekük.

Varázsló kígyó

A kígyó, sün, béka beszélgettek teliholdas estén.
Mi lenne, ha mássá varázsolnák egymást testét.
A varázslat, csak teliholdkor működik.
Ők majd profi szinten növelik.
Várták a hold világította estét.
Vittek gyertyákat a varázslatot kezdték.
A kígyó bűvölte magát és mondta.
Varangy szállj ki a békából nyomban.
Gyönyörű pillangó lett belőle.
A holdfényénél egyből szállt a mezőre.
Kígyó: Süniről lökd le a tüskét.
A süni mókussá vált tüstént.
Felszaladt a fára
A dió érést várja.
Kígyó magának, bőröm vedlem.
Legyek grizzly medve.

Barlangba ment aludni éjjel.
Kígyó volt, nem ízlett neki a medve étel.
Egyik sem szeretett más bőrében lenni.
Este találkoztak, mondták, valamit kéne ellene tenni.
Felnéztek az égre a hold vékony kifli volt.
Három hét múlva lett kövér fénylő folt.
Teljesen megutálták más énjüket.
Siessünk! A varázshelyünket érjük el.
A varázslat sikerült, visszakapták saját testüket.
Sosem ismételték meg varázs tettüket.

Hangyák piknike

Hangyák szorgosan a kenyérmorzsákat
összehordtál.
Piknikre a szentjánosbogarat is bevonták.
Este nyárson a szalonnát sütik.
Nyársukra a szalonnához a vöröshagymát is tűzik.
Sötétben a szentjánosbogár világít.
Legalább a megvilágítás sem hiányzik.
Tücsök mondta, én a hegedűm zenéjét játszom nektek.
Engem is közétek bevesztek.
Tücsök kapott szalonnát, nyársat morzsa darabot.
Amibe azonnal bele is harapott.
Sáska a jó illatra odaért.
Szalonnacsíkot ő is kért.
Viccelődve az időt elütötték.
Szalonnacsíkjaikat megsütötték.
Tücsök zenéjére a tüzet körbe táncolták.
Egymás derekát átfogták.
Az idő elszaladt, jól érezték magukat.
Nevetéstől fogták a hasukat.
Megfogadták, minden héten fognak szalonnát sütni.
Ha valaki akar menni, közéjük lehet ülni.

Külföldön az aligátor

Külföldről kapott levelet az aligátor.
Unokám olvasd fel, alig látok.
Olvasta, hogy a nénikéjéhez ki van hívva.
Nem tud mozogni, mert el van hízva.
Az aligátor jegyet váltott, repülőre szállt.
Megérkezett, valaki megye-e érte, sokáig várt.
Senki nem ment el érte.
A várost megnézni bevette a fejébe.
Nem értette az idegen nyelvet.
Az aligátornak egyre kínosabb a helyzet.
Nagyon sokat össze-visszajárkált.
Az úttesten idegesen mindegyik autós rá várt.
Fenyegetően hiába szidták.
Azt hitte integetve őt hívják.
Gondolta valakihez majd odaér.
Jaj, egyre több a felemelt kéz.
Az aligátort országába visszatoloncolták.
Cécóval haza vitték otthonába.
Mondta, soha nem megyek mostohába.
Idegen ott számomra minden.
Aki engem megértene nincsen.
Nagynéni az aligátort hívta azóta.
De ő a telefonba mégsem hallotta.

Mókus makkot gyűjt

Erdőben a mókus makkot gyűjtötte.
Énekelt önfeledten üvöltve.
Oly hangosan falsan kornyikálta énekét.
A bagolynak hidegrázás volt rá az ébredés.
Odaszállt hozzá mondta: maradj csittben.
Vagy nyakon csíplek.
A mókus megijedt, odújába szaladt.
Csendben ott sem maradt.
Kérdezte, miért maradjon csendben.
Jó az idő, jó a kedvem.
Ha zavar a füledbe tegyél füldugót.
Nekem sem jó, ha te éjszaka felhuhogsz.
Bagoly: szemtelen pimasza.
Meglátsd tőlem kikapsz ma.
A bagoly elrepült tova.

Mókus megjegyzése rá: a vén csosza.
Énekelve ismét kibújt az odúból.
A bagoly ott is termett mire felocsúdott.
Ráripakodott: menj vissza a helyedre.
Énekelve a makkgyűjtést fejezd be.
Bagoly a mókust meg akarta csípni, szinte utolérte.
Mókus, mint a villám odújába lép be.
Elhatározta mókus nyaralót vesz.
Ott nem szólnak rá, ha bármit is tesz.
Elhurcolkodott a Balatonra.
Szíve az erdőbe haza vonza.
Nyáron lubickol a Balatonnál él.
Ősszel odújába visszatér, jöhet rá a hideg tél.

Tartalomjegyzék

A gólyák	6
A tücsök és a tüsök	7
Boa és a foga	7
Róka Rudi	8
Egérke és a sajt	8
Az orrszarvú	9
Fodrász kecske	9
Rozmár és a mozi	10
Röffencs	10
Szöcske levese	11
A légy lovagolna	11
Tapír és a radír	12
Lovagolok	12
Béka	13
Póni	13
Bodri	14
Panna panda	14
Robi róka	15
Cirmos cica	15
Szöcske	16
Csepp csiga	16
Maci	16
Barna baba	17
Cica Mica	17
Bocs és boci	18
A kukac	18
Búl-rúl százlábú	19
A daru és Samu	19
Impala és az iskola	20
Tatu költözik	20
Az ürge	21
A hörcsög	21
Barika	21
Kakas	22
A farkaskutya	22
A menyét	23
Busa kutya	23
Farkas volt barátai	24
Mókus csapat	25
Cica és a sün	26
Gazdag tigris	27
Cápa lányka	28
Budli, a kutya	
- Ágika ötlete alapján	29
A harcsa és a halak	30
A vaddisznó	31
Kóbor macska	
– Katuska ötlete alapján	32
Boci és a pillangó	
- Pityuka ötlete alapján	32
A bölcső	33
Süni és az alma	
– Henike ötlete alapján	33
Bagoly és a famoly	34
Éhes farkas	34
Barika álmodott	35
Kakukk és papucs	35
A pocok és a Hold	36
Borostyán	36
Menyét és kakas	37
Csigáék karácsonya	37
Zebra	38
A varjú és a torta	38
A pingvin	39

Hód Család	39
Süni és a mókus	40
Tetű iskolában	40
A tyúk	41
Pici poca	41
Sáska	42
A macska	42
Majom és malom	43
A varjú	43
Bölény farag	44
A kisgyertya	45
Nyuszi és a répa	46
Cápák és a kishalak	46
Macska és az egér	47
Egérke a fal mögött	47
Kisbéka fagyija	48
Ravasz róka	48
A güzü	49
A giliszta	49
A kiscet szoknyája	50
Vércse és a virágok	50
Kis kenguru	51
Öreg cica és a kutya	52
A sólyom	52
Nyusziék és a hóember	53
Kisgyík és a játékautó	54
A tündér csizmája -Orsika ötlete alapján	55
Csillagszórófa	56
Egérke karácsonya	57
Polip és a csikóhal	57
Delfin és a fókák	58
Cincin, az egérke	58
Gyökér és a hó	59
Pingu és a halak	59
A kecske hová tartozik?	60
Puma és a torzbaba	61
Fazék, pálca, parázs	61
Varázsló kígyó	62
Külföldön az aligátor	63
Hangyák piknike	63
Mókus makkot gyűjt	64